Nr. 20. Warszawa, dnia 31 grudnia 1929 r. Rok XII.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Prenumerata roczna 30 zł. Cena egzemplarza 2 zł.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20

Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Senatorska Nr. 12. Telef. 96-87.

TREŚĆ:

I.

Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 11 grudnia Nr. 84 Rok 1929

Poz. 624. Konwencja pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką w przedmiocie uregulowania wzajemnej komunikacji kolejowej, podpisana w Pradze dnia 30 maja 1927 r.

Poz. 625. Oświadczenie Rządowe z dnia 27 listopada 1929 roku w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką w przedmiocie uregulowania wzajemnej komunikacji kolejowej, podpisanej wraz z Protokółem Końcowym w Pradze dnia 30 maja 1927 r.

z 14 grudnia Nr. 85 Rok 1929

Poz. 626. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 października 1929 r. w sprawie ustalenia liczby sędziów śledczych

w okręgach sądów okręgowych: w Białej Podlaskiej, Pińsku i Warszawie.

Poz. 627. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 listopada 1929 r. w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz komisyj szacunkowych do podatków dochodowego i przemysłowego w okręgach administracyjnych izb skarbowych w Kielcach i Łodzi.

Poz. 628. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 listopada 1929 r. w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, kas skarbowych oraz komisyj szacunkowych do podatków dochodowego i przemysłowego w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Brześciu n/B.

Poz. 629. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 14 listopada 1929 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Poz. 630. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 listopada 1929 r. w sprawie cen sprzedażnych wódki luksusowej wyrobu Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Poz. 631. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 5 grudnia 1929 r. w sprawie cła wywozowego od otrąb.

Poz. 632. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Rolnictwa z dnia 13 listopada 1929 r. w sprawie zmiany podziału terytorjalnego Rzeczypospolitej Polskiej na okręgi i obwody inspekcji pracy.

Poz. 633. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 grudnia 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej i Ministem Przemysłu i Handlu o przedłużeniu godzin handlu przed wigilją Bożego Narodzenia i przed Wielką Sobotą.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 236) zarządza się co następuje:

§ 1. W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie oraz w czasie od wielkiego poniedziałku do wielkiego piątku włącznie zezwala się w dni powszednie na przedłużenie czasu sprzedaży towarów i otwarcia sklepów, zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży, wymienionych w ustępie pierwszym art. 1 oraz w art. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364) o dwie godziny, jednakże nie dłużej niż do godziny 21-ej.

Postanowienia ustawodawstwa ochrony pracy, a zwłaszcza ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 2, poz. 7) oraz ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 636) zachowują swą moc.

W niedzielę przypadającą w czasie od 18 do 23 grudnia włącznie oraz w niedzielę palmową dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13 do 18-ej.

Rozporządzenie niniejsze jest równoznaczne z udzieleniem zezwolenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej na pracę w ciągu nadliczbowych godzin otwarcia sklepów w myśl art. 6 punkt b) ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 2, poz. 7).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 634. Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 listopada 1929 r. w sprawie sprostowania błędów w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1929 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Robót Publicznych oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o związkach międzykomunalnych.

Na podstawie art. 5 punkt b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 3, poz. 18) podaje się do wiadomości co następuje:

W załączniku do § 12 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1929 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Robót Publicznych oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o związkach międzykomunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 469) — zamiast słów na str. 928 w § 9, ustęp drugi, punkt ł) w wierszach szóstym i siódmym tego punktu „udział kierowników“, powinny być słowa: „udzielanie kierownikom“, na str. 932 w § 19 (22) punkt c) w wierszu czwartym tego punktu zamiast słowa: „Za-

rządu“ powinno być słowo: „Związku“ i w § 22 (25) ust. 5, w wierszu pierwszym zamiast słowa: „służby“ powinno być słowo: „służy“, oraz na str. 934 w § 30 (35) ust. 1 w wierszu czwartym zamiast słowa: „ćwierćmiesięcznie“ powinno być słowo: „kwartalnie“. Na str. 940 w zdaniu końcowem § 59 (68) zwrot końcowy: „a w szczególności §-em 3 ust. 2 tegoż statutu“ powinien być podany kursywą.

---

z 18 grudnia Nr. 86 Rok 1929

Poz. 635. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Gorzykówko w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskiem.

Poz. 636. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Żylice w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskiem.

Poz. 637. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zniesieniu gmin wiejskich Góry i Pakosławiec w powiecie rawickim, województwie poznańskiem.

Poz. 638. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Mnichówko w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskiem.

Poz. 639. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Czeluścinek w powiecie gostyńskim, województwie poznańskiem.

Poz. 640. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Gościejewo kolonja w powiecie obornickim, województwie poznańskiem.

Poz. 641. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Jeziorzany w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskim.

Poz. 642. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Białężynek w powiecie obornickim, województwie poznańskiem.

Poz. 643. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zmianie granic powiatów gnieźnieńskiego i żnińskiego w województwie poznańskiem.

Poz. 644. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zmianie granic miasta Pobiedzisk w powiecie i województwie poznańskiem.

Poz. 645. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Wierzyce w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskiem.

Poz. 646. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Izdebki w powiecie wyrzyskim, województwie poznańskiem.

Poz. 647. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Podzamcze w powiecie kępińskim, województwie poznańskiem.

Poz. 648. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Lutom w powiecie chojnickim, województwie pomorskiem.

Poz. 649. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 października 1929 r. w sprawie opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń.

Poz. 650. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1929 r. o zmianie granic gmin: Stale, Jadachy, Chmielów i Cygany w powiecie tarnobrzeskim, województwie lwowskiem.

Poz. 651. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 listopada 1929 r. o zmianie granic gmin Rogozino i Kleniewo w powiecie płockim, województwie warszawskiem.

Poz. 652. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 listopada 1929 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Baranówka w powiecie łańcuckim, województwie lwowskiem.

Poz. 653. Oświadczenie Rządowe z dnia 7 grudnia 1929 r. w sprawie złożenia dokumentów o przystąpieniu do Traktatu Przeciwwojennego, podpisanego w Paryżu dnia 27-go sierpnia 1928 r.

Poz. 654. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 22 listopada 1929 r. w sprawie sprostowania oświadczenia rządowego z dnia 1-go sierpnia 1929 r., dotyczącego decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 9-go grudnia 1924 r.

---

z 21 grudnia Nr. 87 Rok 1929

Poz. 655. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zmianie granic powiatów: Jaworów i Gródek Jagielloński w województwie lwowskiem.

Poz. 656. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. o zmianie granic mia-

sta Czortkowa w powiecie czortkowskim, województwie tarnopolskim.

Poz. 657. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 23 listopada 1929 r. o właściwości sądów grodzkich w sprawach o przestępstwa z art. 144 ust. 1 i 2 i art. 145 ustawy karnej skarbowej.

Poz. 658. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 grudnia 1929 r. o rozmieszczeniu sądów grodzkich w powiecie opatowskim w okręgu sądu okręgowego w Radomiu.

Poz. 659. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 grudnia 1929 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie uprawnienia robotników sezonowych do korzystania ze świadczeń zabezpieczeniowych w okresie sezonu martwego 1929/1930 r.

Poz. 660. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 października 1929 r. w sprawie sporządzania zamknięć rachunkowych i sprawozdań rocznych oraz zasad szacowania pozycyj bilansowych przez prywatne zakłady ubezpieczeń.

Poz. 661. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 listopada 1929 r. o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 maja 1923 r. w przedmiocie organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 507).

Poz. 662. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1929 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

---

z 23 grudnia Nr. 88 Rok 1929

Poz. 663. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r. o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska urzędniczego w państwowej służbie cywilnej.

Na podstawie art. 11 i 119 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Za zakłady naukowe wyższe w rozumieniu art. 11 ustawy o państwowej służbie cywilnej uważa się:

a) zakłady naukowe, objęte ustawą o szkołach akademickich z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 494), tudzież te, na które w drodze późniejszych aktów ustawodawczych zostały rozciągnięte przepisy ustawy o szkołach akademickich, nadto szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Wyższa Szkoła Handlu Zagranicznego we Lwowie, Wolna Wszechnica Polska w Warszawie, Szkoła Nauk Politycznych w Warszawie, Wyższe Studjum Handlowe w Krakowie, Wyższa Szkoła Handlowa w Poznaniu, Trzyletnie Kursy Handlowe Żeńskie Siemiradzkiej, Szkoła Mechaniczno-Techniczna H. Wawelberga i Rotwanda w Warszawie, obecnie Państwowa Szkoła Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, Państwowa Szkoła Budowy Maszyn w Poznaniu, Państwowa Wyższa Szkoła Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie, Państwowa Szkoła Ogrodnictwa w Poznaniu i Szkoła Morska w Tczewie,

b) naukowe zakłady teologiczne: w Przemyślu (rzymsko i grecko-katolicki), w Stanisławowie (grecko-katolicki), Tarnowie, XX. Misjonarzy w Krakowie i OO. Jezuitów w Lublinie dawniej w Krakowie; seminarja duchowne diecezjalne: we Lwowie (grecko-katolickie), Lublinie, Pelplinie, Płocku, Poznaniu i Włocławku,

c) wyższe uczelnie zagraniczne, których dyplomy i świadectwa z ukończenia w nich nauk uznane będą w przepisanym trybie (nostryfikowane) za równoważne z dyplomami i świadectwami szkół akademickich. Dyplomy i świadectwa uzyskane w szkołach wyższych poza obecnemi granicami Państwa Polskiego z wyjątkiem Rosji przed dniem 1 listopada 1918 r., a w szkołach wyższych w Rosji, przed dniem 1 października 1917 r., nie wymagają nostryfikacji.

d) Wyższa Szkoła Wojenna w Warszawie, Wyższa Szkoła Intendentury w Warszawie, Ecole Supérieure de Guerre w Paryżu, Ecole Supérieure d'Intendance, względnie Stage d'Intendance w Paryżu, Ecole Navale w Brest.

§ 2. Za zakłady naukowe średnie, których ukończenie uprawnia do zajmowania stanowiska urzędniczego w II kategorji uważa się:

a) państwowe i prywatne z prawami szkół państwowych: ośmioklasowe szkoły średnie ogólnokształcące, siedmioklasowe szkoły realne na terenie b. zaboru austrjackiego, seminarja duchowne rzymsko-katolickie i prawosławne z wyjątkiem wyszczególnionych w ustępie b) § 1 niniejszego rozporządzenia, zakłady kształcenia nauczycieli; szkoły zawodowe, których kurs nauk trwa nie mniej niż 3 lata i do których warunkiem przyjęcia jest ukończenie 7 klasowej szkoły powszechnej lub 3-ch klas szkoły średniej ogólnokształcącej, nadto Państwowa Szkoła Budownictwa, Mierniczo-Meljoracyjna w Poznaniu i Państwowa Szkoła Budownictwa w Lesznie.

§ 3. Te same uprawnienia daje ukończenie na terenie b. monarchij austrjackiej i rosyjskiej do roku szkolnego 1918/19 włącznie, a na terenie b. państwa pruskiego do roku szkolnego 1919/20 włącznie państwowego i prywatnego z prawami szkół państwowych gimnazjum męskiego i żeńskiego 8-klasowego i 7-klasowego gimnazjum realnego, zreformowanego gimnazjum realnego, wyższej szkoły realnej i szkoły realnej 7-klasowej, seminarjum nauczyciel-

skiego, szkoły handlowej siedmioklasowej, szkoły zawodowej średniej, seminarjum duchownego rzymsko-katolickiego i prawosławnego na terenie b. zaboru rosyjskiego, wreszcie prywatnej szkoły średniej ośmio lub siedmioklasowej, tych ostatnich pod warunkiem, że znajdowały się na terenie, wchodzącym obecnie w skład Państwa Polskiego; na terenie b. Królestwa Kongresowego do roku 1905 włącznie — prywatnego sześcioklasowego zakładu naukowego żeńskiego (t. zw. pensje); na tymże terenie do roku 1917 włącznie prywatnej siedmioklasowej szkoły średniej żeńskiej polskiej bez praw szkół państwowych, na terenie b. zaboru pruskiego — siedmioklasowego liceum żeńskiego i wyższego liceum żeńskiego, na terenie b. zaboru austrjackiego i rosyjskiego sześcioklasowego liceum żeńskiego prywatnego z prawem publiczności, na terenie b. zaboru rosyjskiego korpusu kadetów, na terenie b. zaboru austrjackiego — szkoły kadeckiej.

§ 4. Za egzaminy wystarczające przy wykształceniu wyższem uważa się uzyskanie:

A. W odniesieniu do szkół krajowych:

a) przy studjach teologicznych:

dyplomu magistra teologji, absolutorjum z całkowitego (czteroletniego) kursu nauk na jednym z wydziałów teologicznych uniwersytetów, naukowych zakładach teologicznych lub w seminarjach duchownych, wyszczególnionych w ust. b) § 1 niniejszego rozporządzenia, a nadto na wydziałach teologicznych i prawa kanonicznego Uniwersytetu Lubelskiego,

b) przy studjach prawniczych:

1) świadectwa z trzech egzaminów rządowych: prawno-historycznego, sądowego i politycznego, złożonych przed jedną z komisyj egzaminacyjnych przy uniwersytetach, 2) świadectwa z egzaminu końcowego na wydziałach prawnych uniwersytetów, 3) dyplomu magistra praw w jednym z uniwersytetów, 4) dyplomu magistra ekonomji w Uniwersytecie Poznańskim, 5) świadectwa z końcowego egzaminu państwowego dla absolwentów nauk prawnych uniwersytetów obcych, otrzymanego na wydziale prawa i nauk politycznych Uniwersytetu Warszawskiego lub na wydziale prawa i nauk społecznych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, 6) dyplomu wydziału Nauk Politycznych i Społecznych Wolnej Wszechnicy Polskiej, uzyskanego przez słuchaczy rzeczywistych, posiadających świadectwo dojrzałości, po złożeniu egzaminu na podstawie przepisów, zatwierdzonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego w Komisji, zatwierdzonej przez tegoż Ministra, bądź też w Komisji z udziałem delegata Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, 7) dyplomu Szkoły Nauk Politycznych w Warszawie, uzyskanego przez słuchaczy rzeczywistych, posiadających świadectwa dojrzałości, po złożeniu egzaminu na podstawie przepisów, zatwierdzonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Komisji, zatwierdzonej przez tegoż Ministra,

c) przy studjach lekarskich:

1) dyplomu lekarza w jednym z uniwersytetów, 2) dyplomu doktora wszechnauk lekarskich w jednym z uniwersytetów, 3) świadectwa z końcowego egzaminu lekarskiego, złożonego przed komisją egzaminacyjną przy Uniwersytecie Warszawskim przez absolwentów, pochodzących z ziem polskich b. cesarstwa niemieckiego, którzy studja lekarskie odbywali w uniwersytetach niemieckich, 4) świadectwa uzupełniającego egzaminu lekarskiego, złożonego przed Komisją egzaminacyjną przy Uniwersytecie Warszawskim, 5) dyplomu lekarskiego zagranicą, uznanego w myśl rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego z dnia 14 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 251),

d) przy studjach filozoficznych:

1) świadectwa egzaminu naukowego na nauczyciela szkół średnich, złożonego przed jedną z państwowych Komisyj egzaminacyjnych, 2) dyplomu magistra filozofji w jednym z uniwersytetów, 3) dyplomu doktora filozofji w jednym z uniwersytetów, 4) dyplomu ukończenia Wydziału Humanistycznego, Matematyczno-przyrodniczego lub Pedagogicznego Wolnej Wszechnicy Polskiej, uzyskanego przez słuchaczy rzeczywistych, posiadających świadectwa dojrzałości, po złożeniu egzaminu na podstawie przepisów, zatwierdzonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Komisji, zatwierdzonej przez tegoż Ministra, bądź w Komisji z udziałem delegatów Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, 5) dyplomu Wydziału Nauk humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, uzyskanego po zdaniu egzaminu przed Komisją egzaminacyjną przy wydziale, w składzie zatwierdzonym przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

e) przy studjach technicznych:

1) dyplomu inżyniera dróg i mostów, hydrotechnika, mechanika, chemika, architekta w Politechnice Warszawskiej lub Lwowskiej, 2) dyplomu inżyniera elektryka, inżyniera geodety w Politechnice Warszawskiej, 3) dyplomu inżyniera elektrotechnika, inżyniera mierniczego lub inżyniera meljoracyjnego w Politechnice Lwowskiej, 4) świadectwa ukończenia Szkoły Mechaniczno-Technicznej H. Wawelberga i S. Rotwanda oraz świadectwo ukończenia z tytułem technolog mechanik lub technolog elektryk przy studjach w Państwowej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie oraz w Państwowej Szkole Budowy Maszyn w Poznaniu,

f) przy studjach artystycznych:

w Akademji Sztuk Pięknych w Krakowie i Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie dyplomu lub świadectwa odpowiedniej uczelni.

g) przy studjach górniczych i hutniczych:

dyplomu inżyniera hutnika lub górnika w Akademji Górniczej w Krakowie,

h) przy studjach rolniczych: leśnych i ogrodniczych:

1) świadectwa ukończenia czteroletniego kursu nauk, bądź dyplomu inżyniera rolnika, uzyskanego na Studjum rolniczem, względnie na Wydziale rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, 2) dyplomu inżyniera rolnika, bądź inżyniera leśnika w Politechnice Lwowskiej, 3) dyplomu inżyniera: rolnika, leśnika lub ogrodnika w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, 4) dyplomu inżyniera rolnika lub leśnika na Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego, 5) świadectwa złożenia egzaminu głównego w Państwowej Wyższej Szkole Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie oraz w Państwowej Szkole Ogrodnictwa w Poznaniu,

i) przy studjach weterynaryjnych:

dyplomu lekarza weterynarji w Akademji Weterynaryjnej we Lwowie, na Wydziale Weterynaryjnym Uniwersytetu Warszawskiego,

j) przy studjach handlowych:

dyplomu ukończenia Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie, dyplomu ukończenia Wyższej Szkoły Handlu Zagranicznego we Lwowie, dyplomu ukończenia Wyższego Studjum Handlowego w Krakowie, dyplomu ukończenia Wyższej Szkoły Handlowej w Poznaniu, dyplomu Trzyletnich Kursów Handlowych Żeńskich Siemiradzkiej z datą od 1911 do 1919 r.,

k) przy studjach farmaceutycznych:

matury gimnazjalnej i dyplomu magistra farmacji,

l) przy studjach dentystycznych:

matury gimnazjalnej i dyplomu lekarza-dentysty w Państwowym Instytucie Dentystycznym w Warszawie,

m) przy studjach morskich:

świadectwa kończenia Szkoły Morskiej w Tczewie.

B. W odniesieniu do szkół zagranicznych:

dowodów ukończenia studjów, wymienionych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 183) w sprawie zmiany art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych oraz załącznika Nr. 4 do tegoż artykułu z tem, że przy dyplomach belgijskich nie wymaga się potwierdzenia stopnia państwowego przez Commission d'entérinement.

§ 5. Za dowód wykształcenia wyższego uważa się również uzyskanie świadectwa względnie dyplomu, odpowiadającego warunkom, wyszczególnionym w ustawie z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie tytułu inżyniera (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 823) tudzież świadectw i dyplomów, wymienionych w art. 5 ustępy a), c), d), e), f), k) ustawy, dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych w brzmieniu załącznika do rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 864).

Ponadto za posiadających wystarczające egzaminy, wymagane do osiągnięcia stanowiska I kategorji w państwowej służbie cywilnej, uważa się tych z pośród czynnych w chwili wydania niniejszego rozporządzenia funkcjonarjuszów, którzy na mocy ustawy o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429—435) i rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 521) i z dnia 27 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 183) pobierali dodatki za studja wyższe, względnie na podstawie ustępu końcowego art. 100 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) uzyskali wyższy szczebel uposażenia.

§ 6. Za świadectwa wystarczające przy wykształceniu średniem, uważa się uzyskanie: a) świadectwa dojrzałości (gimnazjum, seminarjum nauczycielskie, wyższe liceum żeńskie i 6 kl. liceum żeńskie), b) świadectwa ukończenia całkowitego kursu nauk (korpusy i szkoły kadeckie 7 kl.—rosyjskie gimnazja żeńskie, szkoły realne, handlowe i licea żeńskie; seminarja duchowne; średnie szkoły zawodowe), c) dyplomu nauczyciela szkół powszechnych, d) świadectwa egzaminu na mierniczego I klasy, uzyskanego po złożeniu egzaminu przed komisją egzaminacyjną, ustanowioną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego, e) tytułu mierniczego II klasy, uzyskanego na mocy ustępu 3 art. 25 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 46. poz. 454).

§ 7. Za wykształcenie, wystarczające do osiągnięcia stanowiska III kategorji w państwowej służbie cywilnej, uważa się ukończenie 7 klasowej szkoły powszechnej, lub 3 klas szkoły średniej ogólnokształcącej lub co najmniej 3 letniej szkoły zawodowej, do której warunkiem przyjęcia jest ukończenie nie mniej niż 4 oddziałów szkoły powszechnej.

§ 8. W wypadkach wątpliwych nie objętych postanowieniami poprzednich paragrafów rozporządzenia niniejszego decyduje, jakiemu poziomowi wykształcenia (wyższe, średnie) odpowiada przedstawiony dowód z ukończenia szkoły lub złożenia egzaminów w kraju lub zagranicą, Rada Ministrów na wniosek Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 629), z dnia 23 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 710), z dnia 17 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 836) oraz z dnia 14 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 421).

Poz. 664. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z 4 grudnia 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w przedmiocie Regulaminu przewozu towarów pomiędzy stacjami kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska a portami Lewantu morzem przez port Konstanca.

---

z 24 grudnia Nr. 89 Rok 1929

Poz. 665. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 28 października 1929 r. rozciągające przepisy policyjno budowlane dla gmin miejskich na niektóre osiedla gmin wiejskich na obszarze województwa kieleckiego.

Na podstawie art. 414 ustęp 2-gi rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisy dla gmin miejskich, zawarte w artykułach 171 — 263 powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej rozciąga się na niezaliczone w poczet miast następujące osiedla województwa kieleckiego:

1. osiedle Kazimierzę Wielką gminy Kazimierza Wielka, pow. pinczowskiego,
2. osadę Wiślicę gminy Chotel, powiatu pinczowskiego,
3. osadę Koszyce gminy Filipowice, powiatu pińczowskiego,
4. osadę Opatowiec gminy Opatowiec, powiatu pińczowskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 2 miesiące po ogłoszeniu.

Poz. 666 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 października 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie utworzenia urzędu celnego w Rodzonem.

Poz. 667. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 30 października 1929 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Poz. 668. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 18 listopada 1929 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych.

Poz. 669. Rozporządzenie Ministra Skarz dnia 4 grudnią 1929 r. w sprawie przyjmowania zwrotnych naczyń po wyrobach monopolu spirytusowego.

Poz. 670. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 grudnia 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1928 r., wydanego w celu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym.

Poz. 671. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 grudnia 1929 r. o rozmieszczeniu sądów grodzkich w powiecie stołpeckim w okręgu sądu okręgowego w Nowogródku.

Poz. 672. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 grudnia 1929 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom huty „Silesia" w Paruszowcu.

Poz. 673. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 grudnia 1929 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów hutniczych, położonych na terenie działania Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia w Katowicach.

Poz. 674. Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1929 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych grup funkcjonarjuszów o specjalnych kwalifikacjach w dziale Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do kategorji funkcjonarjuszów niższych, ustalenia ich tytułów oraz zaszeregowania do grup uposażenia.

---

z 30 grudnia Nr. 90 Rok 1929

Poz. 675. Rozporzadzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 listopada 1929 r. o utworzeniu gminy wiejskiej „Szutowa" w powiecie jaworowskim, województwie lwowskiem.

Poz. 676. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 11 grudnia 1929 r. o ulgach celnych dla maszyn i aparatów w kraju niewyrabianych.

Poz. 677. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 grudnia 1929 r. w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Sprawiedliwości oraz Komunikacji w sprawie przedłużenia terminu wymiany obligacyj kolei Karola Ludwika, Albrechta tudzież obligacyj węgiersko-galicyjskiej i kolei północnej cesarza Ferdynanda na obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej.

Poz. 678. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 1929 r. o rozmieszczeniu sądów grodzkich w powiecie warszawskim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

Poz. 679. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 grudnia 1929 r. o ponownych wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej w okręgu wyborczym Nr. 22.

---

z 31 grudnia Nr. 91 Rok 1929

Poz. 680. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1929 r. w sprawie zakazu przywozu kasz.

Poz. 681. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 listopada 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zastosowania do gminy wiejskiej Mielnica w powiecie borszczowskim, województwie tarnopolskiem przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczących gmin miejskich.

Poz. 682. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1929 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 18 stycznia 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie obrabiarek.

Poz. 683. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 23 grudnia 1929 r. o ulgach celnych.

Poz. 684. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 23 grudnia 1929 r. o uchyleniu cła wywozowego od łuków glicerynowych pomydlanych.

---

z 31 grudnia Nr. 92*) Rok 1929

Poz. 685. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników Państwowego Banku Rolnego.

*) Ostatni w r. b.

II.

Przedruki z Monitora Polskiego.

---

z 16 grudnia Nr. 289 Rok 1929

Poz. 678. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 grudnia 1929 r. w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 28 października 1929 r. mocy obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłowych z wyłączeniem przemysłów cukrowniczego i budowlanego oraz wszystkich zakładów handlowych w województwie pomorskiem, w miastach Bydgoszczy i Inowrocławiu oraz powiatach: bydgoskim, inowrocławskim, szubińskim i wyrzyskim.

z 17 grudnia Nr. 290 Rok 1929

Poz. 679. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 680. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Bronzowego Krzyża Zasługi.

Poz. 681. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zesługi.

---

z 18 grudnia Nr. 291 Rok 1929.

Poz. 682. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 grudnia 1929 r. w sprawie utworzenia w Korcu, w pewiecie rówieńskim, województwie wołyńskiem, ekspozytury starostwa rówieńskiego.

Na podstawie art. 70 i w związku z art. 108 pkt. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się w Korcu, w powiecie rówieńskim, województwie wołyńskiem, ekspozyturę starostwa rówieńskiego.

§ 2.

Obszar ekspozytury obejmuje następujące gminy powiatu rówieńskiego: miasto Korzec, gminy wiejskie: Korzec, Majków, Międzyrzec.

§ 3.

Szczegółowy zakres działania ekspozytury określi Wojewoda Wołyński w drodze rozporządzenia.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

---

z 19 grudnia Nr. 292 Rok 1929

Poz. 683. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej w Warszawie z dnia 14 grudnia 1929 r.

Poz. 684.. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 grudnia 1929 r. o utworzeniu trzeciego urzędu notarjusza w Krzemieńcu w okręgu sądu okręgowego w Równem.

Poz. 685. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 23 sierpnia 1929 r. (nieruch. Prawomyśl).

z 20 grudnia Nr. 293 Rok 1929

Poz. 686. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 687. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 grudnia 1929 r. o utworzeniu urzędu notarjusza w Myszyńcu, powiatu ostrołęckiego w okręgu Sądu Okręgowego w Łomży.

z 21 grudnia Nr. 294 Rok 1929

Poz. 688. Zarządzenie o nadaniu Bronzowego Krzyża Zasługi.

Poz. 689 Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 grudnia 1929 r., o odebraniu debitu drukowi p. t. „Widokremłenje Hałyczyny".

Poz. 690. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 grudnia 1929 r., o przywróceniu debitu pocztowego czasopismu p. t. „Silesia".

Poz. 691. Zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 19 grudnia 1929 r., w sprawie wyboru radców przez społeczne organizacje rolnicze do rady Warszawskiej Izby Rolniczej.

z 23 grudnia Nr. 295 Rok 1929

Poz. 692. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 grudnia 1929 r., w przedmiocie uzupełnienia zarządzenia z dnia 13 grudnia 1928 r., w sprawie ustalenia listy mieszkań służbowych urzędników i funkcjonarjuszów Ministerstwa Skarbu i podległych mu urzędów, Prokuratorji Generalnej R. P. i Komendy Straży Granicznej.

Poz. 693. Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 grudnia 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

z 24 grudnia Nr. 296 Rok 1929

Poz. 694. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 695. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 grudnia 1929 r. w sprawie utworzenia w Ostrogu w powiecie zdołbunowskim, województwie wołyńskiem, ekspozytury starostwa zdołbunowskiego.

Na podstawie art. 70 i w związku z art. 108 pkt. 1, lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się w Ostrogu, w powiecie zdołbunowskim, województwie wołyńskiem, ekspozyturę starostwa zdołbunowskiego.

§ 2.

Obszar ekspozytury obejmuje następujące gminy powiatu zdołbunowskiego: miasto Ostróg, gminy wiejskie: Nowomalin, Chorów, Sijańce.

§ 3.

Szczegółowy zakres działania ekspozytury określi wojewoda wołyński w drodze rozporządzenia.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

---

z 27 grudnia Nr. 297 Rok 1929

Poz. 696. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Bronzowego Krzyża Zasługi.

Poz. 697. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Bronzowego Krzyża Zasługi.

Poz. 698. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 699. Zarządzenie o nadaniu Bronzowego Krzyża Zasługi.

Poz. 700. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 1929 r., o utworzeniu urzędu notarjusza w Kazimierzu Dolnym, powiatu puławskiego, w okręgu Sądu Okręgowego w Lublinie.

---

z 28 grudnia Nr. 298 Rok 1929

Poz. 701. Instrukcja Ministra Robót Publicznych z dnia 9 listopada 1929 r. wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1929 r. w sprawie administracji drogowej na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wileńskiego, poleskiego, nowogródzkiego i wołyńskiego (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 544).

Czynności wstępne.

§ 1.

Zarządy drogowe, wymienione w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1929 r. w sprawie administracji drogowej na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wileńskiego, poleskiego, nowogródzkiego i wołyńskiego (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 544) utworzone zostaną w tych powiatach wymienionych wyżej województw, w których powiatowe związki komunalne powezmą uchwałę o utworzeniu takich zarządów. Uchwały te powinny powziąć rzeczone związki komunalne w ciągu 30 dni od otrzymania wezwania, skierowanego do nich przez wojewodę. Powzięte uchwały przedstawią wojewodowie Ministerstwu Robót Publicznych wraz z własnemi wnioskami.

Termin rozpoczęcia działalności.

§ 2.

Poszczególne zarządy drogowe rozpoczną swoją działalność w dniu, który oznaczy Minister Robót Publicznych, względnie upoważniony przez Ministra Robót Publicznych wojewoda.

Zakres działania.

§ 3.

Zarząd drogowy jest organem wydziału powiatowego w dziedzinie administracji drogowej na obszarze powiatu samorządowego.

W tym charakterze prowadzi całą techniczną i ekonomiczną administrację wszystkich dróg publicznych państwowych i niepaństwowych, z wyjątkiem dróg gminnych, w szczególności:

a) kieruje budową i utrzymuje w należytym stanie drogi publiczne państwowe, wojewódzkie i powiatowe;

b) utrzymuje inne drogi, stanowiące własność Skarbu Państwa lub przez Skarb Państwa utrzymywane;

c) sprawuje nadzór nad budową i utrzymaniem dróg gminnych;

d) udziela gminom niezbędnej pomocy technicznej w zakresie administracji drogowej.

Personel zarządu drogowego.

§ 4.

Kierownika zarządu drogowego wyznacza Minister Robót Publicznych z pośród funkcjonarjuszów państwowych z działu służby Ministerstwa Robót Publicznych lub z pośród funkcjonarjuszów samorządowych, po uprzedniem przejęciu ich na etat Ministerstwa Robót Publicznych.

§ 5.

Kierownik zarządu drogowego podlega służbowo wydziałowi powiatowemu, personalnie zaś właściwej władzy państwowej (Wojewodzie, Ministrowi Robót Publicznych).

Kierownik zarządu drogowego jest bezpośrednim służbowym przełożonym całego personelu, wchodzącego w skład zarządu drogowego.

§ 6.

Z tytułu administracji drogami samorządowemi winien powiatowy związek komunalny przyznać kierownikowi zarządu drogowego dodatek komunalny w wysokości 50% do 75% jego poborów służbowych, zależnie od rozmiaru robót wykonywanych na drogach samorządowych.

§ 7.

W skład zarządu drogowego oprócz kierownika wchodzi pomocniczy personel techniczny i kancelaryjny. Personel ten, stosownie do porozumienia między wydziałem powiatowym i wojewodą (dyrekcją robót publicznych) może być częściowo na etacie państwowym częściowo na etacie samorządowym, a to w zależności od ilości pracy dla dróg państwowych i samorządowych. Wydatki na utrzymanie personelu zarządu drogowego pokrywa Państwo i związek samorządowy, w zależności od tego, na czyim etacie personel pozostaje.

w nowym roku budżetowym. W każdym razie należy zachować ostrożność w preliminowaniu wpływów z danin publicznych, aby uniknąć trudności finansowych w razie nierealnych przewidywań.

9. Znosząc przez projektowane rozporządzenie przepis, na podstawie którego urzędy wojewódzkie gromadziły u siebie budżety gmin wiejskich i miast podlegających nadzorowi wydziału powiatowego, zaznaczam, że przez to bynajmniej nie następuje zwolnienie urzędów wojewódzkich od posiadania danych liczbowych (zestawień) o gospodarce wszystkich związków komunalnych na terenie województwa. Przeciwnie, kładę nacisk na konieczność zbierania i posiadanie takich danych i to zarówno przez urzędy wojewódzkie, jak i przez wydziały powiatowe odnośnie gmin wiejskich i miast podlegających nadzorowi tych wydziałów.

10. Dla ułatwienia zorjentowania się w stanie gospodarki komunalnej i zamierzeniach na przyszłość, zalecam dołączanie, do każdego budżetu przesyłanego władzy nadzorczej krótkiego opisowego sprawozdania, zawierającego przegląd istniejących urządzeń komunalnych i stanu gospodarki i zamierzeń na przyszłość odzwierciadlającej się w budżecie. Takie sprawozdanie, o ile chodzi o wydziały powiatowe, powinny w krótkich zarysach obejmować nietylko powiatowy związek komunalny, lecz również gminy wiejskie i miasta podlegające nadzorowi wydziału powiatowego.

11. Zwracam uwagę na to, że zgodnie z nowem rozporządzeniem można wpływy z opłat drogowych, niezależnie od tego, czy część tych opłat używana jest na budowę tych dróg, preliminować w ogólnej sumie w dochodach zwyczajnych. Nadal należy natomiast preliminować w dochodach nadzwyczajnych dopłaty na budowę dróg, których zasady poboru mogą być zresztą normowane oddzielnym statutem.

Podając Panom Wojewodom te wyjaśnienia, nadmieniam, że zamierzam w czasie późniejszym wprowadzić pewne zmiany do dotychczasowych przepisów o postępowaniu z zaległościami czynnemi i biernemi z poprzedniego roku budżetowego, oraz w sprawie okresu ulgowego.

O powyższem należy powiadomić wszystkie związki komunalne.

2 zał.

Wzór budżetu zakładu opiekuńczego.

Dochody.

§ 1. Dochody z majątku zakładu.

§ 2. Zwrot świadczeń osobistych personelu.

§ 3. Opłaty (względnie zwroty) za utrzymanie wychowanków (pensjonarjuszy).

poz. 1. od instytucyj;
poz. 2. od osób prywatnych;
poz. 3. od związku komunalnego, utrzymującego zakład, za swoich wychowanków (pensjonarjuszy);
poz. 4. od innych związków komunalnych.

§ 4. Wpływy za pracę wykonaną przez wychowanków (pensjonarjuszy).

§ 5. Ofiary i zasiłki od instytucyj i osób prywatnych.

§ 6. Subwencje od związków komunalnych (z wyjątkiem związku utrzymującego zakład)

§ 7. Subwencje od Skarbu Państwa.

§ 8. Różne dochody.

§ 9. Dopłaty związku komunalnego, utrzymującego zakład.

Wydatki.

§ 1. Administracyjne:

poz. 1. osobowe:
a) pensje personelu,
b) świadczenia osobiste za personel,
c) świadczenia socjalne za personel,
d) inne;

poz. 2: rzeczowe (biurowe, porto, telefon i t. p.).

§ 2. Utrzymanie budynków:

poz. 1. remont budynków;
poz. 2. remont urządzeń instalacyjnych;
poz. 3. najem lokalu;
poz. 4. opał;
poz. 5. światło;
poz. 6. utrzymanie porządku;
poz. 7. woda i kanały.

§ 3. Inwentarz (meble, pościel, urządzenie kuchenne i t. p.).

§ 4. Utrzymanie wychowanków:

poz. 1. żywienie,
poz. 2. bielizna, odzież, obuwie (zakup, naprawa);
poz. 3. pranie;
poz. 4. kąpiele;
poz. 5. nauka i pomoce szkolne;
poz. 6. leczenie;
poz. 7. kulturalne (pisma, książki, radjo) i t. p.

§ 5. Wypłaty z zarobków wychowankom (pensjonarjuszom).

§ 6. Wydatki na gospodarstwo.

§ 7. Inne wydatki.

Wzór budżetu zwyczajnego dla szpitali związków komunalnych.

I. Dochody.

§ 1. Dochody z majątku szpitala.

§ 2. Zwroty świadczeń osobistych personelu.

§ 3. Opłaty za koszta leczenia względnie zwrot kosztów leczenia:

a) od chorych samopłacących,

b) od Kas Chorych,

c) od związku komunalnego, utrzymującego szpitali za swoich chorych,

d) od obcych zw. komunalnych, za leczenie chorych należących do innych zw. komunalnych.

§ 4. Opłaty za specjalne zabiegi od chorych na klasach wyższych.

§ 5. Opłaty za korzystanie z przychodni.

§ 6. Subwencja Skarbu Państwa oraz innych związków publiczno prawnych z wyjątkiem związku, utrzymującego szpital, względnie udział tych związków w utrzymaniu szpitala.

§ 7. Różne własne dochody szpitala.

§ 8. Dopłaty związku komunalnego, utrzymującego szpital.

II. Wydatki

§ 1. Administracyjne osobowe:

a) pobory personelu biurowego,

b) pobory personelu pomocniczego lekarskiego (felczerzy, położne, pielęgniarki, Siostry Miłosierdzia),

c) pobory personelu niższego,

d) pobory personelu technicznego (mechanicy, monterzy i t. p.) oraz personelu gospodarczego,

e) remuneracje,

f) świadczenia osobiste dla pracowników szpitala (zwrotne i bezzwrotne),

g) świadczenia socjalne dla pracowników szpitala.

h) inne.

§ 2. Administracyjne rzeczowe (biurowe, porto, telefon i t. p.)

§ 3. Utrzymanie budynków:

a) remont zwyczajny budynków,

b) remont zwyczajny urządzeń wewnętrznych (instalacje wodociągowe, kanalizacyjne, elektryczne, ogrzewanie i t. p.),

c) najem lokalu,

d) opał,

e) światło,

f) woda i kanały,

g) ulice, ścieżki trawniki i t. p.

§ 4) Inwentarz — uzupełnienie i utrzymanie:

a) meble,

b) aparaty i urządzenia lekarskie,

c) bielizna,

§ 5. Utrzymanie chorych:

a) żywienie chorych,

b) środki lekarskie (apteka i wszelkie zabiegi),

c) kulturalne (pisma, książki, radja i t.p.)

d) pogrzeby,

e) sekcje.

§ 6. Wydatki na gospodarstwo:

a) utrzymanie inwentarza żywego,

b) nasiona, nawóz i t. p.

§ 7. Różne:

UWAGA: Przez świadczenia w naturze na rzecz pracowników należy rozumieć mieszkania, opał, światło, żywienie, woda i t. p.
Do świadczeń zwrotnych należy z reguły zaliczać świadczenia w naturze na rzecz osób, które zamieszkują w szpitalach i nie mogą prowadzić własnego gospodarstwa.
Do świadczeń bezzwrotnych należy zaliczać żywienie dyżurnych, mieszkanie naczelnego lekarza, ordynatora, chirurga, dozorcy i t. p.

407.

Okólnik Nr. 273 z 2 grudnia 1929 r. (OL. 2149/2) o publikacjach w sprawie przysposobienia wojskowego.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości następujące zarządzenie Ministerstwa Spraw Wojskowych z 22 października 1929 r. o publikacjach w sprawie przysposobienia wojskowego:

„Wszelkie publikacje, dotyczące zarządzeń władz wojskowych odnośnie przysposobienia wojskowego. należą wyłącznie do kompetencji Państwowego i Okręgowych Urzędów Wycho-

Dostarczenie lokalu i t. p.

§ 25.

Zarząd drogowy może być umieszczony w lokalu, zajmowanym dotychczas przez państwowy zarząd drogowy, o ile tenże znajdował się w budynku państwowym, i używać urządzenia biurowego, stanowiącego własność Skarbu Państwa, a oddanego do użytku powiatowego związku komunalnego. W razie braku takiego lokalu, winien powiatowy związek komunalny własnym kosztem i staraniem dostarczyć dla zarządu drogowego odpowiedniego lokalu z potrzebnem urządzeniem biurowem, lokal ten oświetlać, opalać i utrzymywać w należytym stanie oraz dostarczać odpowiednich pracowników kancelaryjnych i służby, jak również materjałów biurowych (przyborów do pisania, rysowania i t. p.).

Natomiast Ministerstwo Robót Publicznych przekaże związkowi komunalnemu część swoich kredytów na powyższe cele przeznaczonych, odpowiednio do stosunku wysokości wydatków na cele dróg państwowych i niepaństwowych.

Przepisy końcowe.

§ 26.

O ile do wykonania specjalnych robót drogowych powołane zostaną odrębne organy, roboty takie nie będą objęte działalnością powiatowego związku komunalnego.

§ 27.

Minister Robót Publicznych może zlecić zarządom drogowym również wykonywanie innych czynności, sprawowanych dotychczas przez państwowe zarządy drogowe i unormować zależność służbową kierownika zarządu drogowego w takich sprawach w sposób odmienny, niż przewiduje niniejsza instrukcja.

---

z 30 grudnia Nr. 299 Rok 1929

Pismo do Pana Prof. D-ra Kazimierza Bartla mianujące Go Prezesem Rady Ministrów, oraz równocześnie na wniosek Jego mianujące PP. Henryka Józewskiego, wojewodę wołyńskiego—Ministrem Spraw Wewnętrznych, Augusta Zaleskiego, senatora—Ministrem Spraw Zagranicznych, Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego—Ministrem Spraw Wojskowych, D-ra Sławomira Czerwińskiego — Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Inż. Eugenjusza Kwiatkowskiego, posła do Sejmu Rzeczypospolitej—Ministrem Przemysłu i Handlu, Inż. Alfonsa Kühna — Ministrem Komunikacji, Prof. D-ra Maksymiljana Matakiewicza — Ministrem Robót Publicznych, Aleksandra Prystora — Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, Prof. D-ra Witolda Staniewicza — Ministrem Reform Rolnych, Inż. Ignacego Boernera—Ministrem Poczt i Telegrafów, oraz poruczające kierownictwo: Ministerstwa Skarbu—Ignacemu Matuszewskiemu, posłowi nadzwyczajnemu i Ministrowi pełnomocnemu przy Królewskim Rządzie Węgierskim, Ministerstwa Sprawiedliwości — Feliksowi Dutkiewiczowi, prezesowi Sądu Apelacyjnego w Warszawie, i Ministerstwa Rolnictwa — Wiktorowi Leśniewskiemu, Podsekretarzowi Stanu w Ministerstwie Rolnictwa.

Poz. 702. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Zasługi za Dzielność.

Poz. 703. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 grudnia 1929 r. w sprawie unieważnienia legitymacyj filmowych, wydanych przed 1 stycznia 1925 r.

z 31 grudnia Nr. 370 Rok 1929

Poz. 704. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 27 grudnia 1929 roku o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 705. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 grudnia 1929 r., o odebraniu debitu czasopismu, p. t. „Pressedienst des Komitees zur Vorbereitung des Europäischen Bauern-Kongresses".

Poz. 706. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 grudnia 1929 r. w sprawie zatwierdzenia regulaminów Głównej oraz Wojewódzkich Komisyj do badania mąki i pieczywa.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 kwietnia 1929 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa oraz Robót Publicznych w sprawie powołania Głównej i Wojewódzkich Komisyj do badania mąki i pieczywa („Monitor Polski" Nr. 126, poz. 313) zatwierdzam podane w załączniku do niniejszego zarządzenia regulaminu obrad Głównej i Wojewódzkich Komisyj do badania mąki i pieczywa.

Załącznik Nr. 1.

REGULAMIN

obrad Głównej Komisji do badania mąki i pieczywa.

§ 1.

Posiedzenie Głównej Komisji odbywać się będzie nie rzadziej, niż trzy razy do roku, a to w styczniu, maju i październiku.

Przewodniczący, o ile zajdzie potrzeba, może zwołać posiedzenie Głównej Komisji w każdym czasie, jak również z ważnych powodów przesunąć termin posiedzeń, przewidzianych w ustępie pierwszym, o jeden miesiąc.

§ 2.

Posiedzenie Głównej Komisji będzie zwołane również w każdym czasie, o ile tego zażąda jeden z przedstawicieli Ministerstw: Rolnictwa bądź Przemysłu i Handlu lub 1/3 członków Głównej Komisji. Umotywowany wniosek o zwołanie posiedzenia Głównej Komisji należy składać na ręce Sekretarza Komisji.

§ 3.

Posiedzenia poszczególnych sekcyj Głównej Komisji odbywać się będą nie rzadziej, niż raz na kwartał. Posiedzenia te mogą być zwoływane również w tym samym trybie, jak posiedzenia Komisji Głównej (§ 1 ust. 2 i § 2 nin. reg.).

§ 4.

Posiedzenia zwoływane w myśl § 2 i 3, winny być wyznaczone: posiedzenia Głównej Komisji nie później, jak w miesiąc, zaś posiedzenia Sekcyj nie później, jak w trzy tygodnie— po otrzymaniu wniosku przez Sekretarza Głównej Komisji.

§ 5.

Członkowie Głównej Komisji i zaproszeni przez Przewodniczącego, bez prawa głosu uczestnicy, otrzymują pisemne zawiadomienia o terminach posiedzeń i porządku obrad Głównej Komisji lub Sekcyj przynajmniej na dwa tygodnie przed posiedzeniem Głównej Komisji i na tydzień przed posiedzeniem Sekcyj.

§ 6.

Na posiedzeniach Głównej Komisji, określonych terminami, wskazanemi w § 1-ym, przedkładane będą sprawozdania z działalności za ubiegły okres. Ponadto będą składane sprawozdania z działalności poszczególnych stacji do badania mąki i pieczywa oraz stacji do badania wartości odżywczej produktów spożywczych.

Sprawozdania powyższe mogą być przedmiotem dyskusji na tem samem posiedzeniu.

§ 7.

Każdy członek Głównej Komisji ma prawo przedkładać umotywowane wnioski, które o ile mają się stać przedmiotem obrad Komisji — powinny być zgłaszane na ręce Sekretarza Komisji.

Wnioski te będą umieszczane na porządku dziennym najbliższego posiedzenia Głównej Komisji (§ 1 i 4 nin. reg.).

Główna Komisja może przekazać wszelkie wnioski do opracowania odpowiedniej Sekcji. Wnioski takie mogą się stać przedmiotem uchwały Głównej Komisji, o ile powrócą pod jej obrady już jako uchwalone wnioski danej Sekcji.

§ 8.

Posiedzenia Głównej Komisji oraz poszczególnych Sekcyj odbywają się o ile obecnych jest co najmniej trzech członków Głównej Komisji.

§ 9.

Uchwały Głównej Komisji zapadają zwykłą większością głosów.

W razie równości głosów — rozstrzyga głos przewodniczącego.

Opinje członków Głównej Komisji, reprezentujących odmienne stanowiska, winny być uwidocznione w uchwałach.

§ 10.

Wnioski poszczególnych Sekcyj uchwalane są zwykłą większością głosów.

Wnioski, które uzyskają równą ilość głosów za i przeciw — upadają.

§ 11.

Posiedzenia Głównej Komisji i poszczególnych Sekcyj będą protokółowane; odnośne protokóły będą przechowywane.

Wszyscy członkowie Głównej Komisji, otrzymywać będą odpisy protokółów — do wiadomości

Załącznik Nr. 2.

REGULAMIN

obrad Wojewódzkiej Komisji do badania mąki i pieczywa.

§ 1.

Posiedzenia Wojewódzkiej Komisji odbywać się będą nie rzadziej, jak raz na kwartał.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji, o ile zajdzie potrzeba, może zwołać posiedzenie Komisji w każdym czasie.

§ 2.

Na posiedzeniach, przewidzianych w § 1 ust. 1 składane będą sprawozdania z działalności Woj. Komisji za ubiegły okres.

Sprawozdania te mogą stać się przedmiotem dyskusji na tem samem posiedzeniu.

§ 3.

Członkowie Woj. Komisji zawiadamiani będą pisemnie o terminach posiedzeń i porządku obrad Komisji przynajmniej na tydzień przed posiedzeniem.

§ 4.

Członkowie Woj. Komisji mogą składać Sekretarzowi Komisji umotywowane wnioski, które powinny być tematem obrad najbliższego posiedzenia Komisji (§ 3 nin. reg.).

§ 5.

Wnioski, zawarte w protokółach, mających za przedmiot lustrację czy kontrolę młynów lub piekarń, niezależnie od nadania sprawom normalnego biegu, powinny być tematem obrad najbliższego, lub specjalnie zwołanego w tym celu, posiedzenia Woj. Komisji.

§ 6.

Posiedzenia Woj. Komisji odbywają się przy obecności conajmniej trzech członków.

§ 7.

Wnioski Woj. Komisji uchwalane są zwykłą większością głosów. W razie równości głosów— wnioski upadają.

Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

O ile wnioski Woj. Komisji mają być zgłoszone na Główną Komisję — w razie równości głosów — o przedstawieniu wniosku Głównej Komisji — decyduje Przewodniczący.

§ 8.

Posiedzenia Woj. Komisji będą protokółowane.

Protokóły w odpisach rozsyła się wszystkim członkom Woj. Komisji.

III.

Przedruki z innych wydawnictw urzędowych.

DZIENNIK ROZKAZÓW

MINISTERSTWA SPRAW WOJSKOWYCH.

Nr. 38 z 29 listopada 1929 r.

390.

Dep. Int. 34737 Żywn.

Koszty wyżywienia więźniów wojskowych w więzieniach cywilnych.

Koszty wyżywienia więźniów wojskowych (szeregowych służby czynnej, rezerwy i t. p.) odbywających w więzieniach (aresztach) gminnych karę pozbawienia wolności, orzeczoną przez sądy wojskowe, lub wymierzoną w drodze dyscyplinarnej przez władze wojskowe, obciążają budżet M. S. Wojsk. dz. 2 § 10.

Rachunki władz komunalnych, za utrzymanie takich więźniów, kierują dowódcy okręgów korpusów do tej władzy wojskowej, która wymierzyła karę (sądu wojsk., d-cy oddziału, k-mdta P. K. U. i t. p.) w celu potwierdzenia tychże i przesłania następnie właściwej jednostce administracyjnej do uregulowania. Obowiązek uregulowania rachunku ciąży na tej jednostce administracyjnej, do której przydzielone są gospodarczo władze, względnie urzędy, które wymierzyły karę.

Na podstawie potwierdzonego rachunku uskutecznia jednostka adm. wypłatę należności bądź za pośrednictwem kasy skarbowej, bądź też przez pocztę, przyczem opłaty pocztowe pokrywa z ryczałtu kancelaryjnego. Kwoty wypłacone z tytułu zwrotu kosztów wyżywienia więźniów w więzieniach cywilnych należy prowadzić na rachunku 4, grupy I. (I. A. — I, cz. II, § 20), traktując te wypłaty jako własne wydatki definitywne.

Dowody uzasadniające dokonanie wypłaty dołącza jednostka adm. do miesięcznego sprawozdania rach. kas. przesyłanego kier. rej. int., który uznaje wydatek i asygnuje jednostce adm.

IV.

Orzecznictwo.

---

a) Przedruki ze „Zbioru wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego" rocznik V rok 1927.

1265.

Przepis § 8 ust. 2 pruskiej ustawy rybackiej z 11 marca 1916 (Zb. pr. str. 55) o zasiedzeniu prawa rybołóstwa nie odnosi się do prawa używania stałych urządzeń dla połowu ryb, przewidzianych w § 35 ust. 4 i 5 powyższej ustawy.

(Wyrok z 5 października 1927 l. rej 2527/25).

1272.

Gminie nie przysługuje prawo odwołania się do Wojewody przeciw ostatecznemu orzeczeniu Wydziału powiatowego (art. 48 ustawy z 11 sierpnia 1923 poz. 747 Dz. Ust.), którem na skutek rekursu płatnika zmieniona została wysokość wymiaru samoistnego podatku gminnego.

(Wyrok z 11 października 1927, l. rej. 2250/25).

1280.

Postanowienie art. 45 tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych z 11 czerwca 1918 poz. 13 Dz. Pr., dotyczące trzymiesięcznej odprawy zwalnianych ze służby funkcjonarjuszów państwowych, którzy nie nabyli prawa do emerytury, uchylone zostały postanowieniem art. 44 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 poz. 46/1924 Dz. Ust., jako ustawy późniejszej.

(Wyrok z 24 października 1927, l. rej. 2510/25).

1282.

Wymiar podatku zasadniczego od zwierząt domowych, jako uskuteczniany w myśl art. 1185 ros. ust. lek. (Zb. praw ces. ros. T. XIII wyd. 1905 r.) w pierwszej instancji przez władze administracyjne II instancji, podlega zaskarżeniu do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

(Wyrok z 25 października 1827 l. rej 569/25).

1283.

Wniosek do N. T. A. o wstrzymanie wykonania zarządzenia lub orzeczenia władzy w myśl art. 4 ustawy o N. T. A. nie jest dopuszczalny w formie samoistnej skargi, bez uprzedniego wniesienia skargi na merytoryczne orzeczenie władzy.

(Wyrok z 25 października 1927 l. rej. 2877/25).

1285.

Najwyższy Trybunał Administracyjny nie jest powołany do badania legalności postępowania administracyjnego w sprawach administracyjno-karnych, pozostających w integralnej łączności z samem orzeczeniem.

(Wyrok z 27 października 1927 l. rej. 3023/25).

1290.

Rada Ministrów władna była do oznaczenia terminu wejścia w życie rozporządzenia z 4 listopada 1925 poz. 827 Dz. Ust. na dzień 1 stycznia 1926, a nie 1 października 1923, albowiem rozporządzenie to dotyczy przedmiotu, unormowanie którego w myśl art. 83 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 pozostawione zostało swobodnemu uznaniu tejże Rady Ministrów.

(Wyrok z 2 listopada 1927 l. rej. 1048/25).

1292.

Etatowa służba w Dowództwie Kolei Wojskowych litewskich i w administracji kolejowej t. zw. Litwy Środkowej jest policzalna do wysługi emerytalnej na równi ze służbą państwową polską.

(Wyrok z 5 listopada 1927 l. rej. 2081/25).

1296.

1. Na obszarze b. zaboru austrjackiego do powstania fundacji potrzebnem jest przejęcie względnie zatwierdzenie fundacji przez powołaną władzę administracyjną.

2. Zmiana zapisu fundacyjnego przez władzę w razie niemożności ścisłego jego wykonania nie może w żadnym razie sięgać tak daleko, by powodowała zupełną zatratę samoistności prawnej fundacji.

(Wyrok z 9 listopada 1927 l. rej. 642/25).

1299.

Udzielenie wyjątkowego uwolnienia od obowiązków wykazania się świadectwem wyzwolenia względnie egzaminu na czeladnika, po myśli § 14 c) ustęp drugi austrj. ustawy przemysłowej zależy od swobodnego uznania władzy, uwarunkowanego jedynie poprzedniem przeprowadzeniem dochodzenia i zasięgnięciem opinji wymienionych w tymże przepisie ustawowym korporacyj.

(Wyrok z 10 listopada 1927 l. rej. 1994/25).

1300.

1) Zebranie gminne jest uprawnione do uchwalenia powinności podwodowej na potrzeby urzędników gminnych i komunalnych w ich sprawach służbowych.

2) Zebranie gminne ma prawo przyjąć za podstawę rozkładu powinności podwodowej wymiar zasadniczego podatku gruntowego.

(Wyrok z 10 listopada 1927 l. rej. 3252/25).

1302.

W wypadkach, gdy w postępowaniu przed władzami administracyjnemi wynika kwestja proceduralna, nieprzewidziana przepisami postępowania administracyjnego, — posiłkować się należy przepisami ustawy postępowania cywilnego w związku z odpowiedniemi postanowieniami prawa cywilnego.

(Wyrok z 14 listopada 1927 l. rej. 2818/25).

---

b) Przedruki z „Orzecznictwa Sądów Polskich", tom ósmy, zeszyt 12, grudzień 1929 r.

598.

1. Istotnem znamieniem występku z § 246 k. k. wogóle, a z § 350 k. k. w szczególności jest bezprawne przywłaszczenie sobie rzeczy ruchomej.

2. Przetrzymanie przez urzędnika pieniędzy, które dzierży w urzędowym swym charakterze, może być naruszeniem instrukcji służbowej, lecz nie przywłaszczeniem w rozumieniu § 350 (246) k. k., skoro przyczyną przetrzymania nie jest zamiar przelania ich na swą własność.

3. Dla bytu występku z § 331 k. k. jest konieczne, aby podarunek był wzajemnem świadczeniem za akt urzędowy.

Orzeczenie izby drugiej (sek. 4) sądu najwyższego z 19 października 1929. II S. 4 K. 433/29.

604.

Rozkaz Ministra Spraw Wojskowych z 26 lutego 1920 r., ogłoszony w Dzienniku Rozkazów z 16 marca 1920 r. Nr. 8, poz. 161, nie pozbawia pracowników cywilnych, zatrudnionych w instytucjach wojskowych praw emerytalnych.

Wyrok N. T. A. z 16 kwietnia 1929. L. Rej. 809/27

605.

1. Posiadanie w dniu 10 stycznia 1922 r. obywatelstwa polskiego przez żonę, pozostającą wraz z mężem w ogólnej wspólności majątkowej małżeńskiej, nie jest przeszkodą dla zastosowania likwidacji do nie ruchomości, będącej przedmiotem owej w księdze gruntowej uwidocznionej wspólnoty, gdy mąż w tymże dniu był obywatelem niemieckim.

(Teza uchwalona na komplecie wzmocnionym w dniu 23 marca 1929 r.).

2. W sprawach, dotyczących likwidacji majątków niemieckich wznowieniu postępowania na zasadzie ogólnych zasad postępowania nie stoi n aprzeszkodzie przepis art. 113 punkt d) rozporządzenia Prezydenta Rzpt. z 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem, poz. 341 Dz. Ust. wyłączający stosowanie tego rozporządzenia do powyższych spraw.

Wyrok N. T. A. z 10 kwietnia 1929 L. Rej. 572/27.

V.

Okólniki

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

426.

Okólnik Nr. 284 z 14 grudnia 1929 r. (AP. 398/2) o nadzorze nad ruchem autobusów i stosowaniu kar za wykroczenia przeciwko przepisom o ruchu autobusów.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu

m. st. Warszawy.

Z dniem 1 wrześćia r. b. weszło w życie rozporządzenie Min. Robót Publicznych i Min. Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Min. Spraw Wojskowych z dn. 17 kwietnia r. b. o ruchu na drogach publicznych autobusów (Dz. Ust. Nr. 55, poz, 439).

Pomimo wejścia w życie tego rozporządzenia, zauważyłem, iż tak przedsiębiorcy jak i kierowcy autobusów nie stosują się do niego należycie, tak samo jak i wogóle do innych przepisów dotyczących ruchu pojazdów mechanicznych. W szczególności nie są przestrzegane przepisy o szybkości jazdy (§ 12 pkt. 2) i o zwalnianiu w miejscach niebezpiecznych, o oświetlaniu autobusów, o dopuszczalnej ilości pasażerów, o trzeźwości kierowców, o przygaszaniu względnie opuszczaniu reflektorów przy wymijaniu innych pojazdów i t. p. Ponadto zdarza się stale, że autobusy urządzają wyścigi z innemi pojazdami, że wymijają i wyprzedzają inne pojazdy w niewłaściwy sposób i t. d.

Ten niedopuszczalny stan rzeczy jest powodem, że ilość wypadków autobusowych bynajmniej nie uległa zmniejszeniu i wskazuje na to, że organa policji państwowej i służby drogowej zwracają zbyt mało uwagi na ruch pojazdów na drogach publicznych.

W porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych polecam zatem wydać ponowne zarządzenia podległym organom policji państwej i służby drogowej zwracania specjalnej uwagi na ruch autobusów i innych pojazdów po drogach publicznych, przyczem w stosunku do autobusów należy czuwać nad przestrzeganiem postanowień rozporządzenia z dn. 17 kwietnia r. b., z którem wszyscy odnośni funkcjonarjusze winni być dokładnie zaznajomieni.

Jakkolwiek wobec wchodzących w grę przy wymiarze kar momentów, ocena rodzaju i wysokości kary należy do władzy orzekającej, to jednak aby wskazać, jaką wagę przykłada się do poszczególnych postanowień powołanego wyżej rozporządzenia, w interesie osiągnięcia zamierzonych przez to rozporządzenie celów, podaję dla orjentacji ustaloną przez Pana Ministra Robót Publicznych pewnego rodzaju skalę kar za naruszenie postanowień omawianego rozporządzenia o ruchu na drogach publicznych autobusów, nie naruszając oczywiście postanowienia ustępu drugiego art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 151), określającego minimalną granicę grzywny w wypadku uszkodzenia dobra publicznego.

I tak za odpowiednie uważa się następujące kary, a mianowicie:

I. od 500 do 1000 zł.

za przekroczenie

a) § 8 przewidującego doniesienie o zamierzonem rozpoczęciu ruchu;

b) § 11) 1 a) zakazującego przyjmowania większej ilości podróżnych ponad przepisową ilość miejsc;

c) § 12 (2) ustanawiającego dopuszczalną szybkość jazdy;

II. od 100 do 500 zł.

za przekroczenie

a) § 9a nakładającego obowiązek ścisłego przestrzegania rozkładu jazdy i t. d.;

b) § 11/2) zakazującego zajmowanie miejsca obok kierowcy;

III. od 10 do 500 zł.

za przekroczenie

a) § 3 wskazującego wymaganie techniczne;

b) § 4 wskazującego specjalne urządzenia;

c) § 5 nakazującego umieszczenie napisu orjentacyjnego, światła niebieskiego, napisu wskazującego dopuszczalną ilość osób oraz obwieszczenia z rozkładem jazdy i t. d.;

d) § 9 b), c) i d) polecającego zawiadomić o zmianach i przerwie ruchu i dawać przepisany bilet i t. d.;

e) § 10/1) wprowadzającego pewne przepisy co do postoju;

f) § 10/2) zawierającego przepisy co do miejsc postoju;

g) § 11/1) pkt. b) zakazującego przyjmowanie osób w stanie nietrzeźwym i t. d.;

h) § 11/1) pkt. c) zakazującego przyjmowanie osób z przedmiotami zagrażającemi niebezpieczeństwem i t. d.

Przy karaniu naruszeń §§ 3 i 4 należy uwzględniać uzasadnione wnioski Dyrekcji Robót Publicznych, która zresztą ma możność usunięcia braków w technicznych urządzeniach autobusu przy rejestracji oraz przy perjodycznych i doraźnych przeglądach i wogóle może wycofać autobus z ruchu, jeśli nie nie będzie odpowiadać przepisanym wymaganiom technicznym.

IV. od 10 do 100 zł.

za przekroczenie

a) § 11/1) pkt. d) zakazującego przyjmowanie zwierząt i t. d.;

b) § 12/1) zakazującego dawanie sygnału do podjęcia ruchu przed zajęciem miejsca;

c) § 12/3) nakazującego oświetlanie wnętrza;

V. od 1 do 50 zł.

za przekroczenie

a) § 6/3) nakazującego obsłudze autobusu mieć czyste ubranie i t. d.;

b) § 14 przepisującego zachowanie się podróżnych.

W wypadku przekroczenia § 14/1) pkt. a), c), i), k), l), i o) można nałożyć karę do 100 zł.

Odpowiednio do wskazanych wyżej grzywien należy wymierzać również kary aresztu albo obie kary t. j. grzywnę i areszt łącznie.

Przy powtarzających się wykroczeniach należy stosować normy wyższe od powyżej wskazanych norm maksymalnych.

Jak już nadmieniono, powyższe normy *nie są bezwzględnie obowiązujące,* mają one jednak na celu wprowadzenie przedewszystkiem jednolitej oceny *doniosłości* poszczególnych przepisów ze względu na bezpieczeństwo publiczne oraz politykę komunikacyjną tudzież stosownie do tej różnicy odpowiedni wymiar kar.

Pozatem polecam przypomnieć ludności o przepisach dotyczących ruchu na drogach publicznych, a w szczególności o jeździe prawą stroną, o wymijaniu i krzyżowaniu, o zakazie odchodzenia od koni, względnie spania woźnicy podczas jazdy, o zakazie pozostawiania pojazdów na drogach bez opieki, o oświetlaniu pojazdów w porze wieczornej i nocnej i t. d. Winnych wykroczeń należy bezwzględnie pociągać do odpowiedzialności. Ponieważ ruch samochodowy wzrasta ustawicznie i zjawisko to wymaga bezwzględnie dostosowania się tak władz, jak i ludności do stworzonego przez to stanu na drogach publicznych, polecam z całym naciskiem zwrócić specjalną uwagę na kwestję regulowania i nadzorowania ruchu na drogach publicznych i w miarę możności przystosować do tego obchody i patrole policji państwowej oraz służby drogowej. PP. Starostowie winni osobiście czuwać nad należytem spełnianiem obowiązków przez te organa i są za to odpowiedzialni.

W celu należytego orjentowania się co do powodów wypadków oraz możności wydawania potrzebnych zarządzeń, względnie pociągania winnych niedozoru do odpowiedzialności, P. P. Wojewodowie zarządzą przedkładanie sobie dokładnych sprawozdań o każdym wypadku autobusowym z podaniem przyczyn i ewent. wydanych zarządzeń. Wypadki takie wynikają albo z winy kierowcy względnie właściciela autobusu, albo z winy kierowców innych pojazdów względnie użytkowników dróg. Do pierwszej kategorji przewinień należy niestosowanie się kierowców i właścicieli do przepisów o ruchu autobusów i pojazdów mechanicznych na drogach publicznych, względnie defekty motoru lub konstrukcji autobusu, do drugiej nieprzestrzeganie przepisów o ruchu na drogach publicznych przez inne pojazdy względnie ludność. W każdej sprawie należy badać, czy wypadek nie nastąpił wskutek braku nadzoru, nienależytego pouczania zainteresowanych i t. p., ze strony powołanych organów i winnych należy w takich razach pociągać do surowej odpowiedzialności służbowej. Jeśli wypadek nastąpił z powogu defektu w motorze lub konstrukcji autobusu (np. pęknięcie ramy, złe funkcjonowanie hamulców lub kierownicy i t. p.) należy, po ustaleniu, czy powodem wypadku nie było złe, niedbałe lub nieumiejętne obchodzenie się z maszyną kierowcy względnie właściciela, zawiadamiać Ministerstwo Robót Publicznych, a odpis zawiadomienia przesyłać Min. Spraw Wewnętrznych, podając system motoru względnie wozu, ich numer i charakterystykę ewent., jeśli chodzi o części oddzielne, ich system i wytwórnię, oraz opis i powody wypadku.

427.

Okólnik Nr. 285 z 13 grudnia 1929 r. (OB. 2487/10) o odroczeniu podatku dochodowego od dodatku mieszkaniowego.

P. P. Wojewodom, Komisarzowi Rządu w Warszawie i Naczelnikowi Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

w ślad za okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 6 maja 1929 r. Nr. 101 (OB. 2487/5) do wiadomości i stosowania.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. D. V. 6156/2/29
Warszawa,
dnia 6 grudnia 1929 r.

Odpis.

Podatek dochodowy od dodatku mieszkaniowego funkcjonarjuszy państwowych i samorządowych

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw, wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W ślad za okólnikiem z dnia 25 kwietnia 1929 r. L. D. V. 2344/II Ministerstwo Skarbu *odracza*, na zasadzie art. 120 ustęp drugi ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz 411 z r. 1925), po koniec roku 1930 pobieranie podatku dochodowego od dodatku mieszkaniowego, wypłacanego funkcjonarjuszom państwowym i komunalnym.

Niedobrane na skutek niniejszego zarządzenia kwoty podatku dochodowego — zostaną we właściwym czasie umorzone w drodze art. 126 powołanej ustawy.

428.

Okólnik Nr. 286 z 17 grudnia 1929 roku (Z. U. 5060/29) w sprawie repatrjacji chorych obywateli polskich z zagranicy oraz wysiedlenia chorych cudzoziemców z Polski.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z okólnikiem Nr. 93 z dn. 14.IX.1925 Nr. Z. U. 6385/25, ogłoszonym w Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 5/25 poz. 400, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, iż w myśl nowej procedury repatrjacyjnej polsko-niemieckiej, obowiązującej od dnia 1 września 1929 r., stosuje się przy repatrjacji umysłowo chorych z Niemiec postępowanie zgodne z ustępem I powyżej wspomnianego okólnika, natomiast wnioski władz polskich o wysiedlenie obywateli niemieckich kierują władze administracyjne II instancji do Konsulatów niemieckich w Polsce.

Wobec powyższego ustęp II okólnika Nr. 93 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14.IX.1925 Nr. Z. U. 6385/25 ulega zmianie w tym kierunku, iż sprawy wysiedlania umysłowo chorych obywateli niemieckich załatwiają władze administracyjne we własnym zakresie działania i porozumiewają się w tym celu z konsulatami niemieckiemi w Polsce.

Odpada zatem w zasadzie korespondencja dyplomatyczna w tych sprawach za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Władze administracyjne II instancji mogą przesyłać dotyczące akta Ministerstwu Spraw Wewnętrznych z prośbą o wyjaśnienie względnie decyzję przed wystąpieniem z wnioskiem o wysiedlenie do władz niemieckich tylko w tych przypadkach, gdy mają uzasadnione wątpliwości co do sposobu załatwienia danych spraw.

429.

Okólnik Nr. 287 z 20 grudnia 1929 r. (OL, 2760/1/29) o udzielaniu Izbom przemysłowo-handlowym projektów ustaw i rozporządzeń do opinji.

Do

P. P. Dyrektorów Departamentów I-V i P. P. Naczelników Wydziałów Min Spraw Wewnętrznych.

W myśl art. 4 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15.VII.1927 r. o izbach przem.-handlowych (Dz. U. Nr. 67 poz. 591) do zakresu działania Izb w granicach ich właściwości (art. 1) należy między innemi również wyrażanie opinji o projektach ustaw i ważniejszych rozporządzeń, oraz współdziałanie na żądanie władz przy ich opracowywaniu. W tym celu zgodnie z postanowieniem art. 5, wspomnianego rozporządzenia z dn. 15.VII. 1927 r. władze rządowe mają udzielać Izbom do zaopinjowania projekty ustaw przed wejściem ich na drogę obrad ustawodawczych, oraz projekty ważniejszych rozporządzeń, jeżeli projekty te mają znaczenie dla dziedzin gospodarczych, reprezentowanych przez Izbę i jeżeli interes publiczny lub pilność sprawy nie stanie temu na przeszkodzie.

W wykonaniu powyższych przepisów prawnych i nawiązując do postanowień okólników Nr. 76 z dn. 9.IV.1927 i Nr. 210 z dn. 30.X. 1928 r. w sprawie trybu prac legislacyjnych w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych zarządzam co następuje:

1) Inicjowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych projekty ustaw i ważniejszych rozporządzeń o wspomnianym wyżej charakterze gospodarczym będą w zasadzie przesyłane Izbom Przemysłowo-Handlowym dopiero po uzgodnieniu projektów w obrębie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

2) Zamiar przesłania projektu Izbom do opinji, względnie zaniechanie takiego zamiaru ze względu na interes publiczny, lub pilność sprawy, należy podać do wiadomości Wydziału Organizacyjno-Prawnego przy sposobności przesyłania projektu temu Wydziałowi do uzgodnienia (pkt. 2 okólnika Nr. 76 z dn. 9.IV 1927 r.).

3) Wydział Organizacyjno-Prawny w razie wątpliwości w tym względzie przedłoży sprawę wraz ze swym wnioskiem do mojej decyzji.

4) Projekty w liczbie 12-u egzemplarzy należy kierować do Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie, ul. Czackiego Nr. 12, która prowadzi sprawy przedstawicielskie innych Izb i im projekty prześle, jak również w porozumieniu z niemi ustali ewent. wspólną opinję. O ile projekt dotyczyłby tylko kilku województw, wówczas wystarcza wysłanie projektu tylko dla tych Izb, również za pośrednictwem Izby warszawskiej. Przy przesyłaniu należy z reguły podać również termin, do którego Ministerstwo będzie oczekiwać odpowiedzi, oraz zaznaczyć, że brak odpowiedzi w tym terminie będzie uważany za równoznaczny z niezgłoszeniem uwag.

Termin ze względów technicznych nie powinien być z reguły krótszy od 1 miesiąca.

Niezależnie od powyżej ustalonego trybu—

przedstawiciele Izb mogą być również w razie potrzeby zapraszani do współdziałania przy opracowywaniu wspomnianych projektów. Może to nastąpić za zgodą właściwego P. Dyrektora Departamentu, zaś w stosunku do samodzielnych Wydziałów: Wojskowego i Aprowizacyjnego za zgodą P. Podsekretarza Stanu.

430.

Okólnik Nr. 288 z 20 grudnia 1929 r. (Wojsk 131/13) o komunikowaniu komendantom P. K. U. wypadków stwierdzenia obcej przynależności u osób powołanych do służby wojskowej.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu w Warszawie.

Na terenie jednego z województw zaszedł wypadek niezakomunikowania przez pow. władze admin. ogólnej przez czas dłuższy — wojskowym władzom poborowym o fakcie nieuznania poborowego (w II ostatecznej instancji) za obywatela polskiego. Okoliczność ta spowodowała, że poborowy, który był obywatelem innego państwa, a pozostawał na służbie czynnej wojskowej polskiej, nie mógł być w swoim czasie zwolniony z szeregów.

Komunikując o powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Panów Wojewodów (P. Komisarza Rządu), aby w wypadkach odmownego załatwiania podań, czy też stwierdzenia z urzędu, że osoba obowiązana do służby wojskowej nie posiada obywatelstwa polskiego, a jest natomiast obywatelem *innego państwa*—powiatowe władze administracji ogólnej niezwłocznie komunikowały o tem komendantom P. K. U., celem skreślenia takich osób z ewidencji wojskowej oraz skreślały ich ze spisów list poborowych w starostwie i gminie.

431.

Okólnik Nr. 289 z 20 grudnia 1929 r. (SF. 7532/1) w sprawie podatku od zawodów i popisów, urządzanych przez towarzystwa sportowe i gimnastyczne.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojewody Śląskiego).

Według p. 4 art. 18 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (D. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) od zawodów i popisów, urządzanych przez towarzystwa sportowe i gimnastyczne, których użyteczność publiczną uzna zarząd gminy, podatek nie może przenosić 10% ceny wstępu.

Ze skarg, wnoszonych do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, wynika, że niektóre zarządy gmin nieodpowiednio kwalifikują wymienione zawody i popisy, stosując zbyt wysokie stawki podatkowe.

W związku z powyższem, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę o zalecenie zarządom gmin, aby decyzje w sprawie oceny zawodów i popisów, urządzanych przez towarzystwa sportowe i gimnastyczne, opierały na uprzednio zasięgniętych opinjach miejskich i powiatowych komitetów wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego.

432.

Okólnik Nr. 290 z 20 grudnia 1929 r. (OB. 3453) o sposobie obliczania opłaty emerytalnej.

P. P. Wojewodom, Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy i Naczelnikowi Urzędu spraw mniejszości w Katowicach

do wiadomości i stosowania.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. VII. 1168/2
Warszawa
dnia 30 listopada 1929 r.

Odpis

W sprawie sposobu obliczania opłaty emerytalnej.

Okólnik Nr. 111

Do

wszystkich izb skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Celem ujednostajnienia oraz uproszczenia sposobu obliczania opłaty emerytalnej od uposażeń urzędników, którą potrąca się z uposażenia w ciągu jednego roku od czasu osiągnięcia przez urzędnika wyższego szczebla uposażenia, w myśl postanowień art. 7. ustęp trzeci, ustawy z dnia 11 grudnia 1923 o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (D. U.R. P. Nr. 6/24 r. poz, 46), Ministerstwo Skarbu zaleca stosować dla poszczególnych grup uposażenia urzędników stałe normy, wyrażone w złotych i groszach.

Normy te są następujące:

1) 20 zł. 79 gr. dla grup uposażenia II, III, IV i V
2) 15 zł. 59 gr. „ „ „ VI
3) 12 zł. 47 gr. „ „ „ VII
4) 8 zł. 32 gr. „ „ „ VIII
5) 6 zł. 24 gr. „ „ „ IX
6) 4 zł 16 gr. „ „ „ X i XI
7) 3 zł. 12 gr. „ „ „ XII, XIII, XIV i XV
8) 2 zł. 08 gr. „ „ „ XVI.

Przez dodanie jednej z podanych wyżej kwot w zależności od tego, do jakiej grupy uposażenia dany urzędnik należy—do 3% opłaty emerytalnej, obliczonej w myśl postanowień ustępu pierwszego cytowanego wyżej artykułu ustawy, uzyskuje się całkowitą sumę opłaty emerytalnej, podlegającej potrąceniu z uposażenia przez przeciąg roku od czasu osiągnięcia przez urzędnika wyższego szczebla uposażenia.

Przykład: urzędnik VIII st. sł. kawaler, mający uposażenie szczebla d, osiąga z dn. 1 lipca 1929 r. szczebel e.

Stała norma, o której wyżej mowa, wynosi dla VIII grupy uposażenia 8 zł. 32 gr., którą dodaje się do kwoty 9 zł. 93 gr., stanowiącej 3% opłatę emerytalną od uposażenia VIII grupy szczebla e. Suma podanych wyżej kwot 18 zł. 25 gr. stanowi opłatę emerytalną, którą należy potrącić z uposażenia w okresie od 1 lipca 1929 r. do 30 czerwca 1930 r.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. VII. 1160/2.
Warszawa
dnia 30 listopada 1929 r.

Odpis

Wszystkim władzom centralnym

do wiadomości z zaznaczeniem, że Ministerstwo Skarbu uważa za pożądane zastosowanie omawianego wyżej sposobu obliczania opłaty emerytalnej przez urzędy, asygnujące uposażenia służbowe.

433.

Okólnik Nr. 291 z 24 grudnia 1929 roku (OB. 2524/1) o oszczędzaniu papieru w urzędach.

Do

PP. Wojewodów i Komisarza Rządu w Warszawie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stale, przy każdej sposobności, niemal przy każdem otwieraniu kredytów, zwraca uwagę PP. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) na konieczność stosowania możliwie jak największych oszczędności przy wydatkowaniu sum skarbowych.

W myśl zaleceń Ministerstwa oszczędność ma być przestrzegana stale, we wszystkich wydatkach, nie tylko większych, lecz również i drobnych, nawet groszowych. Takie bowiem groszowe oszczędności zebrane ze wszystkich urzędów na terenie całego Państwa tworzą znaczne sumy.

Lustracje poszczególnych województw wykazały, że mimo ciągłych w tej sprawie przypomnień Ministerstwa nie wszystkie Województwa stosują się do powyższych wskazań oszczędnościowych. W szczególności nie są one przestrzegane przy użyciu papieru, którym szafuje się nieraz wprost rozrzutnie.

Zechce przeto Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) wydać zarządzenie, by podwładne urzędy oraz wszyscy urzędnicy przy użyciu papieru kierowali się następującemi zasadami:

1) Referaty winny być sporządzane w miarę możności na wpływach t. j. pismach wchodzących.

2) W korespondencji między urzędami I i II instancji jak najszerzej należy stosować t. zw. załatwienie odręczne, to jest na samym akcie wchodzącym do urzędu, o ile niema potrzeby przechowywania tego aktu w archiwum.

3) Korespondowanie między wydziałami w Województwach oraz między referatami w Starostwach należy uważać za niedopuszczalne, winno ono odbywać się wyłącznie w drodze odręcznego udzielania sobie akt sprawy.

4) Należy możliwie ograniczyć sporządzanie odpisów pism do ilości najkonieczniejszej.

5) Na referaty i czystopisy ma być używany papier t. zw. słomkowy lub konceptowy, a nawet drukowy matowy, wszystkie według wymiarów ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny, a podanych P. Wojewodzie (P. Komisarzowi Rządu) w okólniku z dnia 25 lipca 1927 Nr. 142 (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 3 poz. 22).

Lepsze gatunki papieru mogą być używane tylko wyjątkowo do sporządzania czystopisów przy aktach mających znaczniejszą wagę państwową (świadectwa, nominacje i t. p.).

6) Do każdego pisma, stosownie do długości tekstu, używać należy papieru odpowiedniego formatu.

Zwykle wystarczy $^{1}/_{4}$ arkusza formatu kancelaryjnego (wymiar 210×148 mm.).

7) Dla tekstów krótkich papieru podwójnego w żadnym razie używać nie należy.

Pisma takie winny być w zasadzie sporządzane na kartkach bloczkowych.

8) Pisma wychodzące z urzędu mogą tylko wtedy składać się z dwu kartek, o ile pierwsza kartka została zapisana już po obu stronach.

9) Czystopisy winny być pisane na jeden odstęp.

Powyższe zasady obowiązują wszystkich urzędników zarówno w Urzędach Wojewódzkich, jako też i w Starostwach.

Urzędnicy przeprowadzający lustracje a w szczególności inspektorzy Starostw podczas każdej inspekcji mają zwracać uwagę, by niniejszy okólnik był ściśle wykonywany.

434.

Okólnik Nr. 292 z 27 grudnia 1919 r. (Apr. 1710/6) o Wojewódzkich Komisjach do badania mąki i pieczywa.

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich za wyjątkiem poleskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego, nowogrodzkiego) i Komisarza rządu w Warszawie.

Nawiązując do pisma mojego z dnia 15.VI. 1929 r. Nr. Apr. 1710/1, przesyłam w załączeniu zatwierdzoną przeze mnie instrukcję dla Wojewódzkiej Komisji do badania mąki i pieczywa. Regulamin obrad Wojewódzkiej Komisji ogłoszony zostanie w Monitorze Polskim.

Jednocześnie opierając się na rozporządzeniu mojem z dnia 12. IV. 1929 r. wydanem w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa oraz Robót Publicznych w sprawie powołania Głównej i Wojewódzkich komisyj do badania mąki i pieczywa, zarządzam:

P. Wojewoda (P. Komisarz Rządu w Warszawie), jako przewodniczący, pozostawiając sobie ogólny nadzór, może jako zastępcę przewodniczącego wyznaczyć vice-wojewodę, lub naczelnika tego wydz., któremu bezpośrednio podlega Wojewódzki Oddział Aprowizacyjny.

Jako członkowie Wojewódzkiej Komisji z grona urzędników winni być wyznaczeni przez P. Wojewodę (P. Komisarza Rządu):

1) Kierownik Wojewódzkiego Oddziału Aprowizacyjnego, względnie referent spraw aprowizacyjnych. Pełni on obowiązki sekretarza Wojewódzkiej Komisji,

2) Urzędnik z działu administracji Przemysłu i Handlu,

3) Urzędnik z działu Służby Zdrowia.

Rzeczoznawcy, przewidziani w § 6-ym p. 3 i 4 powołanego wyżej rozporządzenia winni być ustaleni i zamianowani członkami Wojewódzkiej Komisji w terminie do 15. I. 1930 r.

Pozatem w posiedzeniu Komisji winien brać udział w charakterze uczestnika bez prawa głosu wyznaczony przez Wojewodę urzędnik z działu Rolnictwa.

W lustracjach młynów i piekarń, przeprowadzanych z ramienia Wojewódzkiej Komisji przyjmować winni udział:

Sekretarz Woj. Komisji, urzędnik z działu Służby Zdrowia oraz właściwy rzeczoznawca — jako członkowie Komisji,

Przewodniczący może zaprosić zarówno do udziału w posiedzeniach, jak i do pracy lustracyjnej Wojew. Komisji również delegatów właściwych organizacyj.

Sekretarz Woj. Komisji prowadzi biurowość i akta Komisji, referuje sprawy zlecone mu przez Przewodniczącego, protokułuje na posiedzeniach Komisji, opracowuje sprawozdania miesięczne, projektuje plan prac na następny miesiąc i wykonuje wszelkie obowiązki jakie nakłada na niego regulamin oraz jakie zleci mu przewodniczący Komisji.

Podkreślam, że do prac Wojew. Komisji do badania mąki i pieczywa przywiązuję wielką wagę, proszę przeto Pana Wojewodę (P. Komisarza Rządu) o udzielenie tym pracom całkowitego swego poparcia.

1 Zał.

INSTRUKCJA

dla Wojewódzkiej Komisji do badania mąki i pieczywa.

Rozwijając zakres prac Woj. Komisji ustalony w § 2 i 3-im rozporz. mojego z dnia 12.IV 1929 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa oraz Robót Publicznych w sprawie powołania Głównej i Woj. Komisyj do badania mąki i pieczywa wyjaśniam:

§ 2 ust. 1 p. b.—współdziałanie z władzami naczelnemi w wykonywaniu nadzoru nad produkcją młynarską pod względem przestrzegania jakości przemiału w myśl obowiązujących przepisów.

§ 2 ust. 1 p. f. — praktyczne badanie surowców i produktów przemiału.

Należy tu: współdziałanie w lustracjach młynów, kontrola jakości surowca i produktów końcowych przemiału żyta, celem stwierdzenia

drogą zbadania jego najważniejszych cech handlowych, następnie pobrania prób mąki i zbadania jej praktycznie (próba Peckara), bądź analitycznie (przy pomocy właściwego Państwowego Zakładu Badania Żywności) — czy odpowiadają one przepisom, obowiązującym co do przemiału żyta.

Pozatem z obowiązku współpracy z Główną Komisją—należeć będzie do Woj. Komisji:

1) zbieranie materjałów dotyczących urządzenia technicznego młynów, ich zdolności przemiałowej ilościowej i jakościowej, rozmieszczenia terytorjalnego i t. p. mogących posłużyć Głównej Komisji do opracowania wniosków o stanie i potrzebach miejscowego młynarstwa.

2) zbieranie i badanie materjałów dotyczących poszczególnych elementów kalkulacji kosztów przemiału ziarna zbóż chlebowych w różnych typach, zależnie od urządzenia technicznego, zdolności produkcyjnej i charakteru miejsca produkcji.

3) ułatwianie pobierania prób zbóż chlebowych Wydziałom Powiatowym, prowadzących z ramienia Min. Rolnictwa pracę w kierunku standaryzacji ziarna.

Prace te winny być zharmonizowane z pracami Głównej Komisji i rozszerzać się stopniowo w myśl jej zleceń. Winny one być prowadzone w porozumieniu z organizacjami młynarskiemi oraz z uwzględnieniem warunków gospodarczych kraju i badanego rejonu.

Pozatem winna Woj. Komisja wykonywać wszystkie te prace pomocnicze z dziedziny młynarstwa, które zostaną jej zlecone przez Główną Komisję.

§ 2 ust. 2 p. a) współudział w akcji mechanizowania piekarń.

§ 2 ust. 2 p. b) współudział w nadzorze nad stanem sanitarnym piekarń i zakładów przerabiających mąkę.

§ 2 ust. 2 p. c) współudział w akcji ulepszenia pieczywa.

Należy tu: współdziałanie w lustracjach piekarń oraz organizowanie lustracyj specjalnych, mających na celu poza kontrolą sanitarną stwierdzenie: wysokości produkcji, sposobów magazynowania mąki i pieczywa, metod sprzedaży gotowego produktu, kontrolę surowca co do jego przepisowości, sprawdzanie praktyczne gotowego produktu pod względem jakościowym i t. p. W tej dziedzinie należy opracować plan współpracy z istniejącemi stacjami do badania mąki i pieczywa (Warszawa, Łódź, Lwów) ewent. z Państw. Zakład. Badania Żywności, w porozumieniu z Główną Komisją.

Pozatem w celu zbadania ekonomicznych podstaw i możliwości mechanizacji piekarstwa należy zbierać i opracowywać materjały, dotyczące: ilości ich technicznego wyposażenia, rozmieszczenia obecnego i pożądanego, zdolności produkcyjnej, wpływu na rynek pieczywa poszczególnych typów piekarń, wysokości nadpieku z uwzględnieniem różnic, zależnych od jakości mąki (tego samego przemiału), kosztów produkcji jednego kg. pieczywa w zależności od typów pieczywa, miejsca i warunków produkcji.

Wojewódzka Komisja winna również prowadzić szeroką pracę o charakterze informacyjno-instrukcyjnym, szczególnie w stosunku do właścicieli drobnych, źle produkujących piekarń.

Prace Wojew. Kom. w dziedzinie piekarstwa winny być również prowadzone w ścisłem porozumieniu z organizacjami piekarskiemi oraz w kolejności, uzależnionej od wielkości wchodzących w grę ośrodków konsumpcji pieczywa.

W zakresie współpracy z Główną Komisją do Woj. Komisji należeć będzie wykonywanie zleconych prac pomocniczych z dziedziny piekarstwa.

Zarówno z lustracji młynów, jak i piekarń winny być sporządzane protokuły.

Przewidziane w § 2-im reg. sprawozdania po zatwierdzeniu przez przewodniczącego Woj. Komisji winny być przesyłane w terminie dwutygodniowym do wiadomości Głównej Komisji.

Wnioski przewidziane w § 7-ym regulaminu winny być przedstawione Głównej Komisji w terminie 10 dni po ich uchwaleniu.

Wnioski te należy podawać z uzasadnieniem ewent. z odpowiednim wyciągem protokułu.

Wszelkie prace specjalne, jakie przypaść mogą do wykonania Woj. Komisji, będą komunikowane specjalnemi pismami.

435.

Okólnik Nr. 293 z 30 grudnia 1929 r. (Ol. 375/1). W sprawie praktyki dla urzędników przeniesionych z innych działów służby państwowej.

Do

PP. Wojewodów i Komisarza Rządu w Warszawie.

Podaję do wiadomości Pana Wojewody „Regulamin praktyki dla urzędników przeniesionych z innych działów służby państwowej, a przygotowujących się do objęcia stanowisk I kat. od VII st. sł. wzwyż".

Jak wynika z punktu 5 regulaminu, będzie Pan Wojewoda na przyszłość otrzymywał w odniesieniu do kandydatów na te stanowiska, kierowanych na praktykę do urzędu wojewódzkiego lub podległych Panu Wojewodzie starostw, szczegółowe plany przebiegu praktyki.

Kandydaci z innych działów służby państwowej, których Pan Wojewoda ewent. przyjmie we własnym zakresie, o ile przeznaczeni są w przyszłości do objęcia stanowisk I kat. od VII st. sł. wzwyż, podlegają postanowieniom załączonego regulaminu.

Zgodnie z punktem 6 zechce Pan Wojewoda wyznaczać imiennie w stosunku do każdedo kierowanego doń kandydata, odbywającego praktykę zarówno w urzędzie wojewódzkim jak i w starostwie, urzędnika, który będzie kierował jego praktyką. Z reguły, jeżeli to tylko będzie możliwe, należy wyznaczać na kierownika praktyki w urzędzie wojewódzkim inspektora administracyjnego, a na kierownika praktyki w starostwie starostę.

Praktykantom należy zapewnić zarówno w urzędzie wojewódzkim jak i w starostwie wszelkie ułatwienia oraz maksymalną możność zaznajomienia się z problemami, z któremi się zetkną. W żadnym razie nie należy używać praktykantów do takich normalnych czynności biurowych, któreby nie pozostawały w związku z ich wyszkoleniem (np. wyrabianie zaległości). Wszyscy urzędnicy, mający z praktykantem kontakt, powinni w miarę możności ułatwić mu zapoznanie się z urzędowaniem i ze sprawami, jakie prowadzą.

Stosownie do punktu 7 urząd wojewódzki i starostwo, w którym kandydat praktykował, nadeślą po upływie praktyki wypełnione blankiety z danemi o przebiegu praktyki. Przykładowe wypełnienie blankietów podaje zał. Nr. 3 i 4 do „Regulaminu". Dane o przebiegu praktyki należy wysyłać jako pisma poufne.

6 zał.

R E G U L A M I N

praktyki dla urzędników przeniesionych z innych działów służby państwowej, a przygotowywujących się do objęcia stanowisk I kat. od VII st. sł wzwyż.

1. Kandydaci przeniesieni do administracji spraw wewnętrznych z innych działów służby państwowej odbywają przed uzyskaniem stanowiska stałego praktykę, oraz przechodzą przez szkolenie specjalne, ustalone niniejszym regulaminem.

2. Praktyka trwa pięć miesięcy. W poszczególnych wypadkach czas praktyki może być przedłużony, zależnie od przygotowania, jakie kandydat nabył w poprzedniej służbie. Praktyka poświęcona jest zaznajomieniu się kandydata z zadaniami i biegiem spraw administracji ogólnej, a w szczególności z zadaniami i zakresem działania tego stanowiska, które ma w przyszłości objąć.

3. Kandydat rozpoczyna praktykę w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, gdzie zaznajamia się z organizacją władz administracji ogólnej oraz z najważniejszemi przepisami i wytycznemi z zakresu administracji ogólnej i administracji spraw wewnętrznych. Praktyka w Ministerstwie trwa od 1 do 2 tygodni, poczem kandydat rozpoczyna praktykę w urzędzie wojewódzkim, gdzie w dalszym ciągu poznaje ogólne problemy, zagadnienia i przepisy z zakresu działania administracji ogólnej i gdzie zaznajamia się szczegółowo z organizacją urzędów i z techniką urzędowania. Praktyka w urzędzie wojewódzkim trwa około 6 — 8 tygodni. Po przejściu tej praktyki kandydat rozpoczyna praktykę w starostwie, zaznajamiając się tam od podstaw ze wszystkiemi działami pracy starosty, pełniąc kolejno funkcje referenta we wszystkich referatach starostwa i wydziału powiatowego.

4. Podczas praktyki w urzędzie wojewódzkim, należy udostępnić kandydatowi udział w lustracjach starostwa, wydziału powiatowego, magistratu i gminy (przynajmniej po jednej) dokonywanych przez wojewódzkiego inspektora starostw i przez wojewódzkiego inspektora związków komunalnych.

5. Ogólny przebieg praktyki, oraz podział czasu praktyki będzie ustalony oddzielnie dla każdego kandydata przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Taki plan praktyki zostanie wręczony kandydatowi oraz przesłany do urzędów, w których kandydat będzie praktykę odbywał. Wojewoda przystosuje ten plan ogólny do warunków lokalnych.

6. Zarówno w urzędzie wojewódzkim jak w starostwie, kandydat będzie odbywał praktykę pod kierunkiem urzędnika w tym celu wyznaczonego. Urzędnik ten otrzyma dla wiadomości plan praktyki kandydata. a w razie potrzeby, specjalne wskazówki z Ministerstwa. Do zadań urzędnika kierującego praktyką kandydata będzie należało właściwe pokierowanie rozkładem czasu praktyki kandydata, wskazanie mu zagadnień, problemów i przepisów, z któ-

remi powinien się zapoznać, a także zdanie sobie sprawy z postępów jakie kandydat osiąga.

7. W odniesieniu do każdego kandydata Ministerstwo Spraw Wewnętrznych będzie prowadziło arkusz ewidencyjny praktyki (załącznik Nr. 1). Arkusz ten będzie wypełniony na podstawie własnych obserwacyj Ministerstwa oraz na podstawie danych, jakie o kandydacie nadeślą urzędy (urząd wojewódzki i starostwo) w jakich będzie odbywał praktykę (Załącznik Nr. 2, 3 i 4). Blankiety służące do wypełnienia danych o kandydacie będą przesłane wraz z planem praktyki kandydata. Blankiety po wypełnieniu ich danemi należy po ukończeniu przez kandydata praktyki w danym urzędzie, odesłać wprost do Ministerstwa przy piśmie poufnem.

8. Po ukończeniu praktyki kandydat zostaje powołany ponownie do Ministerstwa, gdzie w ciągu kilku dni zaznajamie się ogólnie z organizacją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz otrzymuje szczegółowe dyrektywy zależnie od stanowiska, na które zostaje wyznaczony. W tym samym czasie otrzymuje temat dla wypracowania pisemnego, związany z odbytą praktyką i zostaje poddany po złożeniu i ocenie wypracowania pisemnego, ustnemu colloquium. Wyniki praktyki, ocena opracowania pisemnego i colloquium ustnego, zadecydują ostatecznie o przyjęciu kandydata do administracji spraw wewnętrznych.

9. Szkolenie specjalne poza praktyką omówioną w punktach poprzednich, będzie ustalone indywidualnie w stosunku do każdego kandydata, zależnie od jego przygotowania, stopnia wykształcenia a także od przebiegu praktyki. Z reguły, o ile kandydat ma objąć stanowisko starosty lub zastępcy starosty, będzie musiał podczas praktyki lub w najbliższym czasie po objęciu stanowiska, wziąć udział w wycieczce krytyczno-instrukcyjnej dla starostów lub w kursach dla starostów, organizowanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Strona pierwsza.

Wzór Nr. 1.

ARKUSZ EWIDENCYJNY PRAKTYKI

p. ....

kandydata na stanowisku ....

1. Wykształcenie ....

....

2. Wiadomości specjalne ....

....

3. Przebieg dotychczasowej służby ....

....

4. Prace społeczne lub naukowe ....

Strona druga.

Uwagi odnoszące się do planu praktyki

Strona trzecia.

Ogólne wyniki praktyki.

1. W Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

....

2. W urzędzie wojewódzkim...................................

3. W starostwie ....

4. Wyniki sumaryczne i uwagi ogólne.

Strona czwarta.

5. Temat ćwiczenia pisemnego, wynik ćwiczenia i uwagi co do ćwiczenia.........................

6. Wynik colloquium ustnego...........................

7. Szkolenie specjalne (plan, wyniki i uwagi)

....

Decyzja co do przyjęcia kandydata do administracji spraw wewnętrznych i stanowisko jakie otrzymał..................................

....

Wzór Nr. 2

Wyniki pracy w Ministerstwie

p. ....

kandydata na stanowisko ....

odbywającego praktykę pod kierownictwem p. ....

Zakres i przebieg praktyki	Czas praktyki	Uwagi o wynikach praktyki i uwagi o kandydacie

Urzędnik pod którego kierownictwem kandydat odbywał praktykę:

....

Naczelnik Wydziału Inspekcji i Wyszkolenia

strona pierwsza

Wzór Nr. 3.

Wyniki praktyki w urzędzie wojewódzkim

p. Stefana Olbromskiego

kandydata na stanowisko starosty

odbywającego praktykę pod kierownictwem p. Jana Mazurkiewicza, radcy wojewódzkiego

Szczegółowy przebieg praktyki (wydziały i oddziały, w których praktykował, inspekcje, zjazdy i t. p. w jakich brał udział)	Czas trwania poszczególnych etapów praktyki	Oceny i uwagi poszczególnych naczelników wydziałów i in. urzędników (insp. adm., inspektora komunalnego) pod zwierzchnictwem których kandydat pracował
1. Wydział Administracyjny (ref. obywatelstwa, porządku publicznego, wyznaniowy, wodny, kultury i sztuki)	14 dni	Praktykant zapoznał się z zagadnieniami występującemi w Wydz. Adm. w sposób dostateczny. Szczególnie interesował się zagadnieniami porządku publicznego. Nacz. Wydziału (podpis)
2. Wydział Ogólny (biurowość, ref. organizacyjny i t. d.)	10 dni	poznał dostatecznie sprawy z zakresu działania wydziału. w z. Nacz. Wydziału (podpis)
3. Wydział Wojewódzki	3 dni	zapoznał się z całokształtem pracy
4. Inspekcja starostwa pułtuskiego pod przewodnictwem inspektora administracyjnego)	3 dni	podczas inspekcji wykazywał słabą znajomość ustroju władz adm. ogólnej i z zakresu działania starosty. Wiele z tych braków wypełnił na inspekcji. Inspektor (podpis)
5. Inspekcja wydziału pow. w Mławie pod przewodnictwem insp. komunalnego i t. d.	2 dni	Wnikał w działalność wydziału — zawdzięczam mu kilka uwag do protokułu inspekcji. (podpis)

strona druga

Ogólna ocena wyników praktyki i charakterystyka praktykanta (dostrzeżone braki w przygotowaniu)

P. Stefan Olbromski zapoznał się gruntownie z organizacją urzędu wojewódzkiego, z techniką biurowości i z organizacją oraz zakresem działania władz adm. ogólnej. Mniej dokładnie, z braku czasu, zapoznał się z pracą działów zespolonych i z zagadnieniami szczegółowemi (jak np. prawo i praktyka wodna). Wykazuje pewne braki w przygotowaniu jako nieprawnik.

(—) Mazurkiewicz, radca wojew.

(podpis urzędnika kierującego praktyką)

Opinja przebiegu praktyki oraz o uzdolnieniu i kwalifikacjach praktykanta.

Uważam p. Olbromskiego za uzdolnionego na kierownika małego starostwa. Ma duże uzdolnienia w kierunku gospodarczym.

Wojewoda:

podpis

Strona pierwsza

Wzór Nr. 4.

Wyniki praktyki w starostwie

p. Stefana Olbromskiego

odbywającego praktykę pod kierownictwem p. Stanisława Kwinta, Starosty

Szczegółowy przebieg praktyki	Zakres pracy w poszczególnych referatach	Czas trwania praktyki w poszczególnych działach i referatach	Oceny i uwagi odnoszące się do pracy w poszczególnych etapach praktyki
1. referat bezpieczeństwa.	(sprawy polit., narodowościowe i porządku publicznego)	12 dni	orjentuje się b. dobrze — zna przepisy
2. referat adm. karny	całokształt — głównie sprawy z zakresu sanitarnego.	4 dni	zdradza mniej zainteresowania i uwagi
3. 4. 5. } i t. d.			
6. udział w lustracji gminy	głównie zapoznał się z budżetem i sprawami gospodarczemi gminy	1 dzień	b. interesował się gospodarką gmin — poczynił wiele ciekawych obserwacyj.
7. udział w posiedzeniu sejmiku.	—	1 dzień	zdradza duże zdolności w ocenie ludzi i ich wartości:

Strona druga

Ogólna ocena wyników praktyki i charakterystyka praktykanta

Zupełnie zadawalniająca. Szczególnie uzdolniony do samodzielnego i owocnego kierowania sprawami gospodarczemi. Duży zasób wiadomości ekonomicznych.

Uwagi: Wskutek 10-dniowej choroby, w istocie praktykował tylko dni 40.

(—) podpis

Starosta

436.

Okólnik Nr. 294 z 30 grudnia 1929 r. (Wojsk. 953/25 o przechowywaniu blankietów dowodów tożsamości koni.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu w Warszawie

W ślad okólnika z dnia 17. IV. b. r. Nr. 82 wyjaśnia się, że na prośbę poszczególnych D-ców O. K. może Pan Wojewoda wyrazić zgodę na stosowanie dawnego przechowywania blankietów dowodów tożsamości koni, to znaczy deponowanie tych blankietów nietylko w starostwach, które znajdują się w siedzibie Rejonowego Insp. Koni.

437.

Okólnik Nr. 295 z 30 grudnia 1929 r. (SF. 3886/10) w sprawie sprostowania wzoru dołączonego do okólnika Nr. 272 o częściowej zmianie przepisów o ustaleniu budżetów związków komunalnych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem p. Wojewody Śląskiego)

W dołączonym do okólnika Nr. 272 (SF. 3886/6) z dnia 30 listopada r. b. wzorze budżetu dla szpitali komunalnych wkradła się omyłką w dziale II wydatków § 1 poz. a zamiast „pobory personelu biurowego" powinno być „pobory personelu lekarskiego".

O powyższem sprostowaniu należy powiadomić wszystkie związki komunalne.

438.

Okólnik Nr. 296 z 31 grudnia 1929 r. (OB. 2337/26) o przepisach dla administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu w Warszawie.

Powołując się na okólnik swój z dnia 20 kwietnia 1929 r. Nr. 85, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła w załączeniu przepisy rachunkowo-kasowe dla administracji Dziennika Wojewódzkiego, ustalone przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli.

Przepisy te — zgodnie z § 15 — wchodzą w życie z dniem 1 kwietnia 1930 r. z tem jednak, że co do sporządzenia bilansu, zatwierdzenia go i przelania czystego zysku za rok 1929/30 obowiązywać już będą postanowienia § 12 powyższych przepisów.

Równocześnie przestanie obowiązywać tymczasowy regulamin, przesłany przy powołanym na wstępie okólniku.

Sporządzanie i przedstawianie Ministerstwu do zatwierdzenia planów gospodarczych na następne okresy (§ 13), poczynając od okresu 1931/32, ma być dokonywane w tych samych terminach, w jakich przedstawiane będą przez Panów preliminarze budżetowe Urzędów Wojewódzkich. Wyjątek stanowić będzie tylko okres 1930/31; na ten okres plan gospodarczy Dziennika Wojewódzkiego należy przedstawić w terminie, podanym w tymczasowym regulaminie, mianowicie do dnia 15 lutego 1930 r.

5 zał.

PRZEPISY RACHUNKOWO-KASOWE

z dnia 31 grudnia 1929 r.

dla administracji Dziennika Wojewódzkiego, wydane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli.

§ 1.

Administracja Dziennika Wojewódzkiego pobiera wpływy i uskutecznia z nich wydatki z tytułu swej gospodarki.

§ 2.

Dochody Dziennika Wojewódzkiego stanowią:

a) opłata za prenumeratę,
b) wpływy za obwieszczenia,
c) sprzedaż pojedyńczych numerów.

Jako obwieszczenie (p. b.) rozumieć należy ogłoszenia, wezwania, komunikaty i t. p., umieszczane w dziale nieurzędowym Dziennika.

§ 3.

Wszystkie władze i urzędy, obowiązane do prenumerowania Dziennika Wojewódzkiego, a wyliczone w § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. Ustaw Nr. 72, poz. 648), mają uiszczać normalną opłatę abonamentową.

Wyjątek stanowi Zarząd Centralny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, władze administracji ogólnej bezpośrednio podległe wojewodzie oraz instytucje wymienione w okólniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 grudnia 1928 r. Nr. 265 (Dz. Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 9, poz. 30).

Dziennik Wojewódzki może prenumerować także każdy inny urząd oraz osoby fizyczne i prawne.

§ 4.

Czynności administracji Dziennika Wojewódzkiego załatwia Oddział budżetowo-gospodarczy Urzędu Wojewódzkiego.

Do czynności tych należy:

1) układanie planu gospodarczego Dziennika Wojewódzkiego,
2) ustalanie wysokości nakładu,
3) ustalanie ceny prenumeraty oraz pojedyńczych numerów,
4) ustalanie cen za obwieszczenia,
5) ustalanie kosztów nakładu,
6) przyjmowanie obwieszczeń,
7) pobieranie należności,
8) prowadzenie ksiąg i wykazów, związanych z wydawnictwem,
9) sprzedaż pojedyńczych numerów.

Odnośna kalkulacja winna się opierać na podstawie kosztów papieru, druku, ekspedycji, administracji i innych wydatków, związanych z wydawnictwem.

§ 5.

Ustalone przez Oddział budżetowo-gospodarczy warunki prenumeraty Dziennika Wojewódzkiego, cenę za poszczególne numery oraz cenę za obwieszczenia zatwierdza Wojewoda.

Warunki prenumeraty, cena pojedyńczego numeru oraz ceny za obwieszczenia winny być podane w każdym numerze Dziennika Wojewódzkiego.

Prenumerata może być roczna, półroczna i kwartalna.

§ 6.

Przyjmowanie wszelkich należności Dziennika Wojewódzkiego oraz dokonywanie wypłat winno się odbywać w zasadzie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności lub rachunku bieżącego w Kasie Skarbowej i w tym celu administracja Dziennika Wojewódzkiego otworzy sobie odnośny rachunek.

§ 7.

W razie potrzeby administracja Dziennika Wojewódzkiego może pobierać należność oraz uskuteczniać niezbędne wydatki w gotówce.

Na każdą otrzymaną sumę musi być wypisany w specjalnym bloku kwit przez kalkę w 2-ch egzemplarzach (wzór Nr. 1).

Pierwszy egzemplarz kwitu wydaje się stronie, drugi — pozostaje w bloku.

Kartki bloku mają być ponumerowane, a ilość ich poświadczona na ostatniej stronie bloku przez kierownika Oddziału budżetowo-gospodarczego.

Dla wpływów ze sprzedaży pojedyńczych numerów osoba upoważniona do sprzedaży prowadzi specjalny zapisek, do którego wprowadza codzienne wpływy. Zebraną gotówkę za każdą dekadę wpłaca administracji Dziennika Wojewódzkiego, a otrzymamy kwit (wzór Nr. 1) dołącza do tego zapisku.

Administracja Dziennika może przechowywać gotówkę tylko w ilości niezbędnej na najbliższe wypłaty. Wysokość zapasu gotówki określi Wojewoda. Zbędną gotówkę administracja Dziennika wpłaca do Pocztowej Kasy Oszczędności względnie do Kasy Skarbowej na odnośny rachunek.

§ 8.

Administracja Dziennika Wojewódzkiego prowadzi następujące księgi:

1) Dziennik — główną (wzór Nr. 2),

2) kartotekę prenumeratorów (wzór Nr. 3),

3) kontrolę obwieszczeń wielokrotnych (wzor Nr. 4),

4) księgę pomocniczą wierzycieli i dłużników.

§ 9.

Zapisy do dziennika — głównej uskutecznia się codziennie na podstawie kwitów (wzór Nr. 1), rachunków, pokwitowań, wyciągów z konta P. K. O. i dochodów otrzymywanych z Kasy Skarbowej. Wypłaty dokonane na podstawie czeków względnie zleceń wypłaty księguje się dopiero po otrzymaniu wyciągu z konta P. K. O. względnie odcinka zlecenia wypłaty.

Na dokumentach zaznacza się pozycję dziennika — głównej i przechowuje się je w kolejnym porządku pozycyj dziennika. Ponadto obowiązują §§ 24 i 67 p. 5 ogólnych przepisów rachunkowo-kasowych.

§ 10.

W kartotece prenumeratorów odróżnić należy kolorami kartek abonentów, płacących prenumeratę rocznie, półrocznie i kwartalnie, a to celem umożliwienia szybkiego sprawdzenia uiszczonych opłat.

Do kontroli dłużników wpisuje się należności za obwieszczenia nieopłacone zgóry oraz prenumeratorów zalegających w opłacie za poprzedni okres budżetowy.

§ 11.

Co do obrotów na rachunku bieżącym w Kasie Skarbowej obowiązują odrębne przepisy Ministerstwa Skarbu o rachunkach bieżących.

§ 12.

Z końcem okresu budżetowego należy dziennik—główną zamknąć i sporządzić bilans, który następnie wraz z zamknięciem rachunku strat i zysków przesyła się Ministerstwu do zatwierdzenia w ciągu 15 dni po upływie okresu budżetowego.

Zatwierdzony przez Ministerstwo bilans wraz z rachunkiem strat i zysków Urząd Wojewódzki przesyła Okręgowej Izbie Kontroli w ciągu 2-ch miesięcy po upływie okresu budżetowego.

Czysty zysk wykazany w zatwierdzonym przez Ministerstwo bilansie Urząd Wojewódzki wpłaca do Kasy Skarbowej z zarachowaniem na budżet dochodów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nie później jak w 3 miesiące po zamknięciu okresu budżetowego.

§ 13.

Corocznie w terminie ustalonym przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Wojewoda sporządza i przedstawia Ministerstwu do zatwierdzenia plan gospodarczy Dziennika Wojewódzkiego na okres następny.

Wszelkie zmiany w zatwierdzonym planie gospodarczym muszą uzyskać uprzednią zgodę Ministerstwa.

§ 14.

Za prawidłową gospodarkę Dziennika Wojewódzkiego a w szczególności za ścisłe przestrzeganie planu gospodarczego, za terminowe ściąganie należności i prawidłowe prowadzenie ksiąg odpowiedzialnym jest urzędnik, któremu powierzono administrację Dziennika Wojewódzkiego oraz Kierownik Oddziału Budżetowo-Gospodarczego, jako bezpośredni przełożony.

§ 15.

Przepisy niniejsze obowiązują od dnia 1 kwietnia 1930 r. Bilans za rok 1929/30 ma być sporządzony z uwzględnieniem odnośnych postanowień niniejszych przepisów.

Wzór Nr. 1.

r. ....dnia ....

Nr. ....

Urząd Wojewódzki ....

Administracja Dziennika Wojewódzkiego

Kwituje się z odbioru

od ....

zł. .... słowami ....

za prenumeratę / obwieszczenie ....

....

Pozycja dziennika gł .... Podpis ....

Strona pierwsza.

Data m-c dzień	Nr. bieżący	TREŚĆ	Suma ogólna		Kasa				P. K. O. rach. bież. w Kasie Skarbowej			
			zł.	gr.	Winien		Ma		Winien		Ma	
styczeń 2	1	Urząd gminy Młoty prenumerata za I kwartał	5	00	5	00						
„ 5	2	Komornik Sądu Okr. w . . . . . . Michalski za ogłoszenie	17	50	17	50						
„ „	3	Wyciąg P. K O. Nr. 1 prenumerata z Urzędu gm. Lipa za kw. I	5	00					5	00		
		opłata manipulacyjna		05								05
„ 8	4	Drukarnia Państwowa za druk D. W. Nr. 1. . . .	250	00							250	00
„ „	5	Wyciąg P. K. O. Nr. 2 prenumerata 1 kw. 1928 od różnych urzędów i	425	00					425	00		
		opłata manipulacyjna .	2	40							2	40
luty 5	6	Drukarnia Państwowa druk D. W. Nr. 2. . . .	250	00								
„ 8	7	Za ogłoszenia poz. ks. dłuż. 1, 2 i 3.	100	00								
„ 15	8	„ „ „ „	100	00					100	00		
„ 16	9	Drukarnia Państwowa za druk D. W. Nr. 2 . . .	250	00							250	00
		Obrót od początku roku	1404	95	22	50			530	00	502	45

Wzór Nr. 2

Prenumerata oraz sprzedaż pojedynczych numerów		Obwieszczenia		Koszty wydawnictwa		R-k dłużników i wierzycieli		R-k strat i zysków		R-k bilansu	
Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma
	5 00										
			17 50								
	5 00										
				05							
				250 00							
	425 00										
				2 40							
				250 00			250 00				
			100 00			100 00					
							100 00				
						250 00					
—	435 00	—	117 50	502 45	—	350 00	350 00				

Strona druga.

Data m-c dzień	Nr. bieżący	TREŚĆ	Suma ogólna zł.	Suma ogólna gr.	Kasa Winien		Kasa Ma		P. K. O. rach. bież. w Kasie Skarbowej Winien		P. K. O. rach. bież. w Kasie Skarbowej Ma	
		Z przeniesienia	1404	05	22	50		—	530	00	502	45
		R-k strat i zysków										
		Koszty wydawnictwa . .	502	45								
		Z prenumeraty oraz sprzedaży pojedyńczych numerów	435	00								
		Za obwieszczenia . . .	117	50								
		Bilans zamknięcia										
		Kasa	22	50			22	50				
		P. K. O.	27	55							27	55
		Wierzyciele	350	00								
		Dłużnicy	350	00								
		Zysk	50	05								
			3260	00	22	50	22	50	530	00	530	00

Prenumerata oraz sprzedaż pojedyńszych numerów				Obwieszczenia				Koszty wydawnictwa				R-k dłużników i wierzycieli				R-k strat i zysków				R-k bilansu			
Winien		Ma		Winien		Ma		Winien		Ma		Winien		Ma		Winien		Ma		Winien		Ma	
	—	435	00		—	117	50	502	45	—		350	00	350	00								
										502	45					502	45						
435	00																	435	00				
				117	50													117	50				
																				22	50		
																				27	55		
												350	00									350	00
														350	00					350	00		
																50	05					50	05
435	00	435	00	117	50	117	50	502	45	502	45	700	00	700	00	552	50	552	50	400	05	400	05

Wzór Nr. 3.

Nazwisko i imię.......................................

Adres ....

Rachunek prenumeratorów

Rok	Ilość egzempl.	KWARTAŁY							
		I.		II.		III.		IV.	
		poz. dz.	suma	poz. dz.	suma	poz. dz.	suma	poz. dz.	suma
1929									
1930									
1931									
1932									
1933									

Wzór Nr. 4.

Nr. porz.	Krótka treść obwieszczenia	Kto ogłasza (imię, nazwisko, adres)	Ile razy ogłosić	Ogłoszono w Nr. Nr.	Uwagi

VI.

Pisma

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

439.

Pismo Nr. Wojsk. 3377/2 z 11 grudnia 1929 r. o odroczeniu służby wojskowej z tytułu studjów w Wyższej Szkole Wiedzy Judaistycznej w Berlinie.

Do
P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu w Warszawie

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia Panów Wojewodów (Pana Komisarza Rządu), że Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publicznego uznaje wyższą Szkołę Wiedzy Judaistycznej w Berlinie (Hochschule fur die Wissenshaft des Judentums) za uczelnię wyższą równorzędną z wyższemi uczelniami krajowemi na podstawie § 3 Rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 26 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 315).

440.

Pismo Nr. Wojsk. 3444/2 z 12 grudnia 1929 r. o odroczeniu służby wojskowej z tytułu studjów w Wyższej Szkole przędzalnictwa i tkactwa w Miluzie.

Do
P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu w Warszawie.

Wskutek pisma Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. z dnia 26. XI. b. r. Nr. IV. S. W. 10437 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia Panów Wojewodów (Pana Komisarza Rządu), że wspomniane Ministerstwo uznaje Wyższą szkołę przędzalnictwa i tkactwa w Miluzie (Ecole superieure de filature et de tissage a Milhouse) za uczelnię wyższą równorzędną z uczelniami krajowemi w rozumieniu § 3 Rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 26 marca 1929 r. (Dz, U. R. P. Nr. 34. poz. 315).

441.

Pismo Nr. AP. 1242/1 z 17 grudnia 1929 r. w sprawie prolongaty cofniętych koncesyj na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych.

P. P. Wojewodom i Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do wiadomości odpis zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 13/XII 1929 r Nr. D. VI 9083 (konc.) 29 w sprawie wskazanej w nagłówku.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. D. VI. 9083 (konc.) 29
Warszawa
dn. 13 grudnia 1929 r.

Odpis z odpisu

W sprawie prolongaty cofniętych koncesyj na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych.

Do Izby Skarbowej (wszystkie)

W związku z upływającym 31 b. m. terminem prolongat likwidacyjnych cofniętych koncesyj na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, Ministerstwo Skarbu poleca Izbie Skarbowej nie udzielić dalszej prolongaty likwidacyjnej tym detalicznym sprzedawcom napojów alkoholowych, których odwołania zostały przez Ministerstwo Skarbu oddalone, a co do których władze administracji ogólnej zażądały cofnięcia koncesji, względnie nieudzielenia dalszej prolongaty.

Co do innych detalicznych sprzedawców napojów alkoholowych, którym termin likwidacji ich przedsiębiorstw upływa z dniem 41 grudnia b. r. — upoważnia się Izbę Skarbową do udzielenia im dalszej prolongaty likwidacyjnej do dnia 30 czerwca 1930 roku, o ile właściwy Wojewoda nie podniesie w poszczególnych wypadkach sprzeciwu.

Równocześnie poleca się Izbie Skarbowej przedłożyć Ministerstwu w terminie do dnia 15 stycznia 1930 r. wykaz imienny tych detalicznych sprzedawców, którym odmówiono dalszej prolongaty likwidacyjnej poza dzień 31/XII 1929 r.

442.

Pismo Nr. Z. F. 2878/29 z 27 grudnia 1929 r. w sprawie recept lekarskich, wystawianych w związku z pomocą lekarską dla urzędników państwowych.

Do
P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W myśl § 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 20 maja 1929 r. Dz. U. R. P. Nr. 48 poz. 402 o detalicznej sprzedaży substancyj i przetworów odurzających apteki winny zatrzymywać recepty i zapotrzebowania na wydawane środki odurzające. Zgodnie z tym przepisem do rachunków za lekarstwa, dostarczane przez apteki na koszt Skarbu Państwa z tytułu pomocy lekarskiej dla urzędników państwowych, będą dołączane tylko odpisy oryginalnych recept. Odpisy takie winny być uznane za wystarczający dowód wydania lekarstwa.

Równocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że w najbliższym czasie

ulegnie znowelizowaniu rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1926 r. w sprawie wydawania z aptek środków leczniczych (Dz. U. Nr. 68 poz. 401) w tym sensie, że apteki będą obowiązane zatrzymywać wszystkie oryginalne recepty. Do rachunków zatem za wszystkie lekarstwa, dostarczane z tytułu pomocy lekarskiej dla urzędników państwowych, będą od chwili wejścia w życie nowego rozporządzenia dołączane tylko odpisy recept.

Panom Inspektorom Farmaceutycznym należy polecić, aby co miesiąc sprawdzali rachunek przynajmniej jednej z aptek przez porównanie posiadanych przez nią oryginałów ze złożonemi przy rachunku odpisami. Sprawdzanie takie byłoby najdogodniejsze w czasie zwykłej rewizji apteki.

W razie ujawnienia nadużyć, wynikających ze złożenia odpisów, niezgodnych z oryginałem, sprawę należy skierować na drogę sądowokarną o oszustwo.

443

Sprostowanie błędów w piśmie Nr. Z. I. 379/29 z 21 listopada 1929 r. o tymczasowych normach dla wody do picia.

W załączniku do pisma Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. Z. I. 379/29 o tymczasowych normach wody do picia (Dz. Urz. M. S. W. Nr. 18, poz. 399) zauważono podane niżej błędy, które należy sprostować jak następuje:

1. W rubryce „znak chemiczny" do liczby porządkowej 6 zamiast: „$Me(NH_3)$" powinno być: „$Me(NH_4)$";

2. W rubryce „znak chemiczny", do l. p. 15 po znaku chemicznym „KM_no_4" należy dodać: „**vide uwagi**";

3. W rubryce „uwagi" do l. p. 16 zamiast: „**10mg. CaO + 14mg MgO**" powinno być: „**10mg. Ca ·/. 14 mg. MgO**";

4. W rubryce „składniki lub własności" do l. p, 24 zamiast: „**drobnoustrojowe**" powinno być: „**drobnoustroje**".

VII.

Nowe książki i czasopisma

A. zalecone do użytku

444.

T. Stoch. — Terminarz czynności wojskowych dla władz administracji ogólnej.

Staraniem Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego ukazał się opracowany przez referendarza *Tadeusza Stocha* w postaci tablicy ściennej z kalendarzem — *„Terminarz czynności wojskowych dla władz administracji ogólnej"*. Terminarz ten może w znacznym stopniu przyczynić się do należytego spełnienia przez powiatowe władze administracji ogólnej, a w szczególności przez urzędy gminne, licznych terminowych czynności z zakresu obowiązków administracji w dziedzinie spraw wojskowych.

Terminarz ten zaleca się do użytku powiatowych władz administracji ogólnej i urzędów gminnych.

Zalecenie należy powtórzyć w Dziennikach Wojewódzkich.

Terminarz można nabywać w Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach, u autora.

445.

„Zniesienie wieczystych czynszów i drobnych dzierżaw rolnych" — zbiór tekstów prawa agrarnego.

Nakładem Ministerstwa Reform Rolnych ukazała się broszura „Zniesienie wieczystych czynszów i drobnych dzierżaw rolnych" — zawierająca ustawę o uwłaszczeniu w Województwach Wschodnich z dn. 20.VI.29 r., z przepisami wykonawczemi i uzupełniającemi oraz uwagami Nacz. Wydz. w Min. Ref. Rolnych — K. Smoleńskiego.

Ze względu na treść broszury, ważną dla stosunków agrarnych ziem wschodnich, książkę tę zaleca się do użytku wydziałów powiatowych i urzędów gminnych Województw: Wileńskiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Wołyńskiego oraz pow. Grodzieńskiego, Wołkowyskiego, Bielskiego, Białostockiego i Sokólskiego województwa białostockiego.

Książkę można nabywać w Min. Reform Rolnych (Warszawa Plac Dąbrowskiego 5) po 75 gr. za egz. (z przesyłką pocztową 1 zł. 50 gr. za egz.).

UWAGA REDAKCJI.

Skorowidz alfabetyczny do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych za rok 1929 — rozesłany będzie przy następnym numerze Dziennika.

Drukarnia Policyjna, Warszawa, Długa 38.